

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU

RGD.410-1/08/10/HK

Gdańsk, dnia 30 grudnia 2010r.

DECYZJA NR RGD.31/2010

I. Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939), w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu,

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

UZNAJE SIĘ ZA PRAKTYKĘ OGRANICZAJĄCĄ KONKURENCJĘ, naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, porozumienie zawarte na krajowym rynku dystrybucji pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do ich budowy oraz wykończenia przez Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku i niżej wymienionych przedsiębiorców, będących jego przedstawicielami handlowymi, tj.:

- Piotra Standziaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Pierre” w Węgrowie,
 - Bartosza Fordońskiego oraz Piotra Fordońskiego, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim,
 - Grzegorza Spychalskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „KominkiSpychalski” w Murowanej Goślinie,
 - Adama Kuczwałskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Interior” Adam Kuczwałski w Lęborku,
 - Dariusza Zaorskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Zaorski Dariusz w Gdańsku,
 - Bogdana Madziewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „FeuerkamSupra” Bogdan Madziewicz w Łubnianach,
 - Huberta Walczaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Aurora” w Sławnie,
 - Jarosława Józefowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” w Kwidzynie,
 - „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o. z siedzibą we Wrocławiu,
 - Pawła Szczęsnowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Idea Kamart” w Poznaniu,
-

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30 TEL. (58) 346-29-

32, 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

- Wiesława Durleja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą WPPHU „Tech-Kom” w Świdnicy,
- Janusza Soińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński” w Poznaniu,
- Krystynę Funke, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Apartamenty” Krystyna Funke w Koszalinie,
- Kazimierza Bułę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz” w Otrębusach,
 - Annę Maciejak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak w Kaliszu,
 - Ewę Garycką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Uniflam” – Ewa Garycka w Staniątkach/Niepołomicach,
 - „Rosner II” P. Rosner Spółka jawna z siedzibą w Jawiszowicach,
 - Edwarda Życkiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Petra” Edward Życki w Goleniowie,
 - Mieczysława Hrycaja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Komibud” Mieczysław Hycay w Kobylance,
 - Jarosława Czczyla, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Pracownia Rzeźby” w Burgrabicach,
 - Mirosława Maciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ma-Ciąg” w Lublinie,
 - Jolantę Kwiatek oraz Marka Kwiatek, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu,
 - Marka Krajewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski w Wolsztynie,
 - Henryka Ciemnego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny w Głogowie,
 - Lidię Kokoszka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Kokoszka-Lotz” w Kłodzku,
 - Jana Autuchewicza oraz Marcina Miksę, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze w Człuchowie,
 - Leszka Gołębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Leszek Gołębski w Biłgoraju,
 - Mirosława Andrzejewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą w Otwocku,
 - Krzysztofa Nieciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ekotherm” w Starym Jaworowie,
 - Grażynę Deręgowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Art-A” w Rzeszowie,
 - Zbigniewa Guta, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Agat” Zbigniew Gut w Stargardzie Szczecińskim,

-
-
-
- „Ardor” Spółka z o.o. z siedzibą w Żołędowie,
- Żanetę Puka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo HandlowoUsługowe „Decor” Żaneta Puka w Słupsku,
- Arkadiusza Dynaburskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Adkom” Arkadiusz Dynaburski w Toruniu,
- Pawła Długosza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz w Suchej Beskidzkiej,
- Mariusza Szkarłata, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kombud” Mariusz Szkarłat w Olkuszu,
- „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża z siedzibą w Katowicach,
- „Modom Podhale” Spółka z o.o. z siedzibą w Szaflarach,
- Roberta Olszewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Roben” w Łapanowie,
- Dariusza Mikołajczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk w Krzeszowie,
- Annę Pułką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa Pułka Anna w Andrychowie,
- Marię Wiśniewską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MAAD” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne w Tucholi,
- Wacława Anuszkiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WAIS” Wacław Anuszkiewicz w Suwałkach,
- Zenona Stanisławskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Murarstwo” Zenon Stanisławski w Gdańsku,
- Elżbietę i Marka Zajączkowskich, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa Elżbieta i Marek Zajączkowscy „Kominki i Systemy Ogrzewcze” w Gdyni,
- Annę Salata, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Salata” Firma Handlowo-Usługowa Anna Salata w Olsztynie,
- Barbarę Korbacz-Gawęda, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda w Warszawie,
- Jadwigę Brodowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Gana” Jadwiga Brodowska w Silnowie,
- Macieja Banaszczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ABC Kominki” w Kobylnicy,
- Iwonę Kulig, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Akant” Iwona Kulig w Stalowej Woli,
- Martę Maciejak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak w Opatówku,
- Magdalenę Lehmann i Waldemara Lehmann, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu,
- Jacka Barskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Klimaro” Barski Jacek w Grudziądzu,
- Tadeusza Rawskiego oraz Teresę Rawską, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zaborowie,
- Małgorzatę Kanas, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Handel-Usługi „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas w Kołobrzegu,

-
-
-
- Jadwigę Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk w Szczytnie,
- Henryka Kwidzińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Kwidziński” w Chmielnie,
- „POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze,
Sylwestra Kurcwalda, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Piecze i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald w Elblągu,
Marzenę Grotha-Czerwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Salonik u Marzeny” w Przodkowie,
Elżbietę Stanke, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Staner” w Chojnicach,
- Aureliusza Michalca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Kominki” w Dobczycach,
- Zbigniewa Tschuk, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Tschuk Zbigniew Wielobranżowe Przedsiębiorstwo „Tytus” w Ustroniu,
- Beatę Nowicką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Nowicka” Beata Nowicka w Częstochowie,
- Krzysztofa Adamca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Kris” Krzysztof Adamiec w Pszowie,
- Zbigniewa Marcinkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Duet” Marcinkowski Zbigniew w Koninie,
- Marka Radeckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Rad-Kaf” Marek Radecki w Sulikowie,
- Jerzego Głębockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki w Szczecinie, polegające na przyjęciu w łączących strony „Porozumieniach o współpracy” zapisów o treści:
 - „Przedstawiciel dokonuje sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski.” oraz
 - „Przedstawiciel zobowiązuje się do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy. Przedstawiciel nie ma prawa do prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę.”

I STWIERDZA ZANIECHANIE STOSOWANIA TEJ PRAKTYKI przez:

- Jotul Polska Spółka z o.o., z DNIEM 1 MARCA 2009R.,
- Małgorzatę Kanas, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Handel-Usługi „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas w Kołobrzegu, z DNIEM 20 CZERWCA 2007R.,
- Bogdana Madziewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „FeuerkamSupra” Bogdan Madziewicz w Łubnianach, Mirosława Maciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ma-Ciąg” w Lublinie, Waława Anuszkiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WAIS” Waław Anuszkiewicz w Suwałkach, Zenona Stanisławskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Murarstwo” Zenon Stanisławski w Gdańsku, Elżbietę i Marka Zajączkowskich, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa Elżbieta i Marek Zajączkowsky „Kominki i Systemy Ogrzewcze” w Gdyni, Barbarę Korbacz-Gawęda, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda w Warszawie, Macieja Banaszczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ABC Kominki” w Kobylnicy, Martę Maciejak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak w Opatówku, Jadwigę Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod

-
-
-

nazwą „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk w Szczytnie, „POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze, Sylwestra Kurcwalda, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Piecze i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald w Elblągu, Elżbietę Stanke, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Staner” w Chojnicach, Aureliusza Michalca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Kominki” w Dobczycach, Beatę Nowicką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Nowicka” Beata Nowicka w Częstochowie, Marka Radeckiego, prowadzącego dzia-

- łałność gospodarczą pod nazwą „Rad-Kaf” Marek Radecki w Sulikowie, z DNIEM 1 PAŹDZIERNIKA 2007R., Henryka Kwidzińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Kwidziński” w Chmielnie, Marzenę Grotha-Czerwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Salonik u Marzeny” w Przodkowie, Zbigniewa Marcinkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Duet” Marcinkowski Zbigniew w Koninie, z DNIEM 1 GRUDNIA 2007R.,
- Zbigniewa Tschuk, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Tschuk Zbigniew Wielobranżowe Przedsiębiorstwo „Tytus” w Ustroniu, Krzysztofa Adamca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Kris” Krzysztof Adamiec w Pszowie, z DNIEM 1 STYCZNIA 2008R.,
- Roberta Olszewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Roben” w Łapanowie, z DNIEM 2 STYCZNIA 2008R.,
- Annę Salata, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Salata” Firma HandlowoUsługowa Anna Salata w Olsztynie, Jacka Barskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Klimaro” Barski Jacek w Grudziądzu, z DNIEM 1 LUTEGO 2008R.,
- „Rosner II” P. Rosner Spółka jawna z siedzibą w Jawiszowicach, Pawła Długosza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz w Suchej Beskidzkiej, „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża z siedzibą w Katowicach, Dariusza Mikołajczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk w Krzeszowie, Annę Pułka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa Pułka Anna w Andrychowie, z DNIEM 1 MARCA 2008R.,
- „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, Janusza Soińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński” w Poznaniu, Annę Maciejak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak w Kaliszu, Jana Autuchiewicza oraz Marcina Mikszę, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie, „Ardor” Spółka z o.o. z siedzibą w Żołędowie, Żanetę Puka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo HandlowoUsługowe „Decor” Żaneta Puka w Słupsku, Iwonę Kulig, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Akant” Iwona Kulig w Stalowej Woli, Magdalenę i Waldemara Lehmann, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu, z DNIEM 1 KWIEŚNIA 2008R.,
- Piotra Standziaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Pierre” w Węgrowie, Huberta Walczaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Aurora” w Sławnie, Mirosława Andrzejewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą w Otwocku, Jadwigę Brodowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Gana” Jadwiga Brodowska w Silnowie, Tadeusza Rawskiego oraz Teresę Rawską, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zaborowie, Jerzego Głębockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki w Szczecinie, z DNIEM 1 MAJA 2008R.,
- Adama Kuczwałskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Interior” Adam Kuczwałski w Lęborku, Jarosława Józefowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” w Kwidzynie, Leszka Gołębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo UsługowoHandlowe Leszek Gołębski w Biłgoraju, z DNIEM 1 CZERWCA 2008R.,
- Krzysztofa Nieciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ekotherm” w Starym Jaworowie, Arkadiusza Dynaburskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Adkom” Arkadiusz Dynaburski w Toruniu, z DNIEM 1 WRZEŚNIA 2008R.,
- Edwarda Życkiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Petra” Edward Życki w Goleniowie, Mieczysława Hrycaja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstw Handlowo-Usługowe „Komibud” Mieczysław Hycaj w Kobylance, Jarosława Czeczila, prowadzącego

działalność gospodarczą pod nazwą „Pracownia Rzeźby” w Burgrabicach, Marka Krajewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski w Wolsztynie, Henryka Ciemnego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny w Głogowie, Grażynę Deręgowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Art-A” w Rzeszowie, Mariusza Szkarłata, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kombud” Mariusz Szkarłat w Olkuszu, z DNIEM 1 PAŹDZIERNIKA 2008R.,

- Bartosza Fordońskiego oraz Piotra Fordońskiego, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim, Pawła Szczęsnowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Idea Kamart” w Poznaniu, Krystynę Funke, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Apartamenty” Krystyna Funke w Koszalinie, Ewę Garycką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Uniflam” – Ewa Garycka w Staniątkach/Niepołomicach, Marię Wiśniewską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MAAD” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne w Tucholi, z DNIEM 1 LISTOPADA 2008R.,
- Dariusza Zaorskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Zaorski Dariusz w Gdańsku, z DNIEM 1 GRUDNIA 2008R.,
- Grzegorza Spychalskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Spychalski” w Murowanej Goślinie, Wiesława Durleja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą WPPHU „Tech-Kom” w Świdnicy, Kazimierza Bułę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz” w Otrębusach, Zbigniewa Guta, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Agał” Zbigniew Gut w Stargardzie Szczecińskim, „Modom Podhale” Spółka z o.o. z siedzibą w Szaflarach, z DNIEM 1 STYCZNIA 2009R.,
- Jolantę Kwiatek oraz Marka Kwiatek, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu, z DNIEM 23 STYCZNIA 2009R.,
- Lidie Kokoszka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Kokoszka-Lotz” w Kłodzku, z DNIEM 1 MARCA 2009R.

II. Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. Nr 98 z 2000r., poz. 1071 ze zmianami), stosownie do art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939), w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887),

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

UMARZA SIĘ, JAKO BEZPRZEDMIOTOWE, postępowanie antymonopolowe, wszczęte z urzędu, w związku z podejrzeniem zawarcia przez Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku i niżej wymienionych przedsiębiorców, będących jego przedstawicielami handlowymi, tj.:

- Jakuba Hajdziony, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki i Piece” Jakub Hajdziony w Krotoszynie,
- Zbigniewa Bębniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FBHU „Westa” w Szczecinie, porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dystrybucja pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do ich budowy oraz wykończenia poprzez przyjęcie w łączących strony „Porozumieniach o współpracy” zapisów o treści:
– „Przedstawiciel dokonuje sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski.” oraz

- „Przedstawiciel zobowiązuje się do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy. Przedstawiciel nie ma prawa do prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę.”,

co mogłoby naruszać zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939), w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, w imieniu

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

NAKLADA SIĘ z tytułu naruszenia zakazu wynikającego z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w punkcie I sentencji decyzji, KARY PIENIĘŻNE NA NASTĘPUJĄCYCH PRZEDSIĘBIORCÓW:

- Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku w wysokości: 31.164 zł (słownie: trzydzieści jeden tysięcy sto sześćdziesiąt cztery złote),
- Adama Kuczwałskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Interior” Adam Kuczwałski w Łęborku, w wysokości: 4.239 zł (cztery tysiące dwieście trzydzieści dziewięć złotych),
- Bogdana Madziewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „FeuerkamSupra” Bogdan Madziewicz w Łubnianach, w wysokości: 1.807 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedem złotych),
- Huberta Walczaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Aurora” w Sławnie, w wysokości: 2.427 zł (słownie: dwa tysiące czterysta dwadzieścia siedem złotych),
- „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, w wysokości: 1.698 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych),
- Janusza Soińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński” w Poznaniu, w wysokości: 1.422 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta dwadzieścia dwa złote),
- Ewę Garycką, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Uniflam” – Ewa Garycka w Staniątkach/Niepołomicach, w wysokości: 54.527 zł (słownie: pięćdziesiąt cztery tysiące pięćset dwadzieścia siedem złotych),
- „Rosner II” P. Rosner Spółka jawna z siedzibą w Jawiszowicach, w wysokości: 2.225 zł (słownie: dwa tysiące dwieście dwadzieścia pięć złotych),
- Jolantę Kwiatek, prowadzącą wspólnie z Markiem Kwiatek działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu, w wysokości: 2.674 zł (słownie: dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt cztery złote),
- Marka Kwiatek, prowadzącego wspólnie z Jolantą Kwiatek działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu, w wysokości: 2.674 zł (słownie: dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt cztery złote),
- Lidię Kokoszka, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Kokoszka-Lotz” w Kłodzku, w wysokości: 1.006 zł (słownie: jeden tysiąc sześć złotych),
- Jana Autuchiewiczza, prowadzącego wspólnie z Marcinem Mikszą działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie, w wysokości: 2.858 zł (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt osiem złotych),

- Marcina Mikszę, prowadzącego wspólnie z Janem Autuchiewiczem działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie, w wysokości: 2.858 zł (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt osiem złotych),
- Grażynę Deregowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Art-A” w Rzeszowie, w wysokości: 1.147 zł (słownie: jeden tysiąc sto czterdzieści siedem złotych),
- „Ardor” Spółka z o.o. z siedzibą w Żołędowie, w wysokości: 1.061 zł (słownie: jeden tysiąc sześćdziesiąt jeden złotych),
- „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża z siedzibą w Katowicach, w wysokości: 1.731 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset trzydzieści jeden złotych),
- „Modom Podhale” Spółka z o.o. z siedzibą w Szaflarach, w wysokości: 58.499 zł (słownie: pięćdziesiąt osiem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych),
- Dariusza Mikołajczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk w Krzeszowie, w wysokości: 4.123 zł (słownie: cztery tysiące sto dwadzieścia trzy złote),
- Marię Wiśniewską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MAAD” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne w Tucholi, w wysokości: 3.564 zł (słownie: trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt cztery złote),
- Annę Salata, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Salata” Firma Handlowo-Usługowa Anna Salata w Olsztynie, w wysokości: 1.719 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset dziewiętnaście złotych),
- Iwonę Kulig, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Akant” Iwona Kulig w Stalowej Woli, w wysokości: 1.767 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset sześćdziesiąt siedem złotych),
- Jacka Barskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Klimaro” Barski Jacek w Grudziądzu, w wysokości: 1.185 zł (słownie: jeden tysiąc sto osiemdziesiąt pięć złotych),
- Henryka Kwidzińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Kwidziński” w Chmielnie, w wysokości: 1.022 zł (słownie: jeden tysiąc dwadzieścia dwa złote),
- „POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze, w wysokości: 24.626 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące sześćset dwadzieścia sześć złotych),
- Sylwestra Kurcwalda, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald w Elblągu, w wysokości: 1.307 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta siedem złotych),
- Marzenę Grotha-Czerwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Salonik u Marzeny” w Przodkowie, w wysokości: 1.141 zł (słownie: jeden tysiąc sto czterdzieści jeden złotych),
- Zbigniewa Tschuk, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Tschuk Zbigniew Wielobranżowe Przedsiębiorstwo „Tytus” w Ustroniu, w wysokości: 2.297 zł (słownie: dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych),

płatne do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym, biorąc pod uwagę wystąpienie Jarosława T., konsumenta, dotyczące reguł działania systemu dystrybucji produktów oferowanych przez Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku, zwaną dalej Jotul Polska, mającego funkcjonować w oparciu o zasadę, iż „firma [...]

w umowie z dealerami zakazuje im stosowania rabatów dla klientów końcowych”, które to działanie „jest – w przekonaniu występującego – ze szkodą dla konsumentów”, wszczął z urzędu i prowadził, pod sygnaturą RGD.400-25/07/08/HK, postępowanie wyjaśniające, którego celem było wstępne ustalenie, czy w zakresie zarzutu stawianego temu przedsiębiorcy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), zwanej dalej ustawą o ochronie [...], uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

Już w trakcie przedmiotowego postępowania Prezes Urzędu otrzymał wystąpienie Roberta M. odnoszące się, podobnie, jak to, o którym mowa wyżej, do „sprzedaży i dystrybucji wkładów kominkowych przez Jotul Polska Sp. z o.o. w Gdańsku”, z którego wynikało, iż konsument – zamierzając nabyć „wkład kominkowy Harmony 18”, znajdujący się w ofercie ww. przedsiębiorcy – stwierdził, iż „wszędzie te kominki miały jednakowe ceny, a poszczególni dystrybutorzy po cichu przyznawali, że mają tak zawartą umowę z firmą Jotul”.

Mając na względzie informacje uzyskane od konsumentów, mając na względzie również ustalenia poczynione w trakcie postępowania wyjaśniającego, w tym m.in. dokonane w trakcie kontroli w siedzibie Jotul Polska, organ antymonopolowy stwierdził, iż istnieją dostateczne przesłanki by uznać, iż niektóre postanowienia umów łączących tego przedsiębiorcę z uczestnikami zorganizowanej przez niego „sieci dealerskiej”, w szczególności dotyczące zakresu i swobody prowadzonej przez przedstawicieli handlowych polityki cenowej, mogą wskazywać na zawarcie przez strony porozumienia ograniczającego konkurencję, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], i uzasadniać wszczęcie postępowania antymonopolowego.

2. Zważywszy na wyniki postępowania wyjaśniającego, Prezes Urzędu wszczął, z urzędu, postanowieniem nr 416 z dnia 26 sierpnia 2008r., postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem zawarcia przez Jotul Polska i przedsiębiorców wymienionych w sentencji decyzji, będących jego przedstawicielami handlowymi, porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dystrybucji pieców, wkładów kominkowych oraz systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do ich budowy i wykończenia, polegającego na przyjęciu w łączących strony „Porozumieniach o współpracy” zapisów o treści:

„Przedstawiciel dokonuje sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski.” oraz

„Przedstawiciel zobowiązuje się do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy. Przedstawiciel nie ma prawa do prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę.”,

co może stanowić naruszenie zakazu wynikającego z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], [karty akt sprawy: 1-5].

3. Postanowieniem nr 78 z dnia 12 marca 2009r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu antymonopolowym całość materiałów zebranych w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygnaturą akt RGD.400-25/07/08/HK, [k. 888-889 i 890-2216].
4. Postanowieniem nr 223 z dnia 14 grudnia 2010r. Prezes Urzędu ograniczył stronom, z urzędu, prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie danych dotyczących wielkości obrotów Jotul Polska z każdym z przedstawicieli handlowych oraz wielkości przychodów uzyskiwanych przez Jotul Polska i każdego z przedstawicieli handlowych dla lat 2005-2009, przedkładanych bądź to w postaci oświadczeń, bądź to w postaci odpowiednich dokumentów urzędowych, [k. 3362-3370].
5. Postanowieniem nr 252 z dnia 14 grudnia 2010r. Prezes Urzędu zmienił sentencję postanowienia nr 416 z dnia 26 sierpnia 2008r. o wszczęciu postępowania antymonopolowego w ten sposób, że jako uczestników porozumienia z Jotul Polska wskazał:
 - Bartosza Fordońskiego oraz Piotra Fordońskiego, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim (w miejsce „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim),

- Jolantę Kwiatek oraz Marka Kwiatek, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu (w miejsce MK Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu),
 - Jana Autuchewicza i Marcina Miksę, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie (w miejsce „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie),
 - Waldemara Lehmann i Magdalenę Lehmann, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu (w miejsce „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu),
 - Tadeusza Rawskiego oraz Teresę Rawską, prowadzących działalność gospodarczą jako eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zaborowie (w miejsce eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zaborowie), [k. 3371-3372].
6. Pismem z dnia 14 grudnia 2010r., w związku z zakończeniem postępowania dowodowego, strony powiadomiono tak o możliwości zapoznania się z całością materiału zgromadzonego w sprawie, jak i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, [k. 3373].

STANOWISKA STRON POSTĘPOWANIA

7. Jotul Polska, ustosunkowując się, przy piśmie z dnia 18 września 2008r., do zawiadomienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego, podniósł m.in., iż:
- zarzut zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencje „jest pozbawiony jakichkolwiek podstaw i pomija, sformułowane w art. 1, cele ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”,
 - „wprawdzie umowy zawarte przez spółkę z przedsiębiorcami, będącymi dystrybutorami jej towarów, odsyłają do cenników opracowywanych przez Jotul Polska spółka z o.o. oraz zawierają zobowiązanie do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami sprzedawcy, jednakże zobowiązania te zostały wprowadzone do umów z zamiarem zapobiegania zjawisku zawyżania cen tych towarów przez przedstawicieli, a w szczególności stosowania wysokich marż (prowizji) i obciążania nimi konsumenta”,
 - cenniki, które miałyby być podstawą unifikacji polityki cenowej stron porozumienia „zostały opracowane z przeznaczeniem do użytku własnego Spółki (własnych punktów sprzedaży oddziałów czy sklepów) i wyłącznie wobec własnych jednostek handlowych Spółka ustala ceny sprzedaży oferowanych towarów”, natomiast „w odniesieniu do przedsiębiorców podejmujących się dystrybucji towarów oferowanych przez Spółkę (przedstawiciele handlowych) są im przekazywane jako dokument określający podstawę do obliczenia ceny, po jakiej przedstawiciel nabywa od Jotul Polska sp. z o.o. przedmiotowe produkty (różnica między ceną katalogową, a przysługującym odbiorcy rabatem) i pomoc do realizacji zalecenia [zapobiegania zjawisku zawyżania cen – dop. Prezesa Urzędu]”,
 - nie dysponował i nie dysponuje żadnymi instrumentami zapewniającymi mu „realny wpływ na ostateczną cenę sprzedaży, po której, swoim klientom, sprzedają towary przedstawiciele handlowi”,
 - nie kontrolował i nie kontroluje cen odsprzedaży pobieranych przez przedstawicieli handlowych od nabywców finalnych, bowiem, jak to ujęto w przedmiotowym piśmie, „polityka cenowa należy do sfery samodzielnych decyzji przedstawicieli, którzy mogli i mogą stosować ceny odbiegające, na korzyść konsumenta, od cen uwidocznionych w cennikach [...]”,
 - w żaden sposób i nigdy nie sankcjonował samodzielnych działań cenotwórczych kontrahentów, stron „Porozumienia ...”, [k. 46-47].

Na okoliczność prawdziwości swoich twierdzeń Jotul Polska wniósł, w trakcie niniejszego postępowania, o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków – pracowników przedsiębiorcy, tj. Wojciecha D., zatrudnionego na stanowisku dyrektora handlowego, Edyty K., zatrudnionej na stanowisku głównej księgowej oraz Marka Ż. zatrudnionego na stanowisku kierownika marketingu.

W „Oświadczeniu świadka” z dnia 29 marca 2010r. Wojciech D. stwierdził m.in., iż:

- powodem wprowadzenia do „Porozumień ...” pierwszego z kwestionowanych przez Prezesa Urzędu zapisów było, jego zdaniem, „dążenie do zapewnienia konsumentowi, tj. klientowi detalicznemu, wyrównanego poziomu cen”, bowiem przedsiębiorca nie chciał, „aby te same produkty markowe, o określonej i znanej na rynku jakości, miały zawyżone ceny albo ceny te miałyby nie być adekwatne do danego produktu”,
- aczkolwiek „cenniki obowiązywały wyłącznie punkty detaliczne należące do Spółki”, to wg jego wiedzy były one również udostępniane przedstawicielom handlowym, „którzy mogli po-
sługiwać [nimi] we własnych punktach sprzedaży i [...] wielu przedstawicieli tych cenników używało i używa, głównie w celach promocyjnych i marketingowych”,
- drugi z kwestionowanych zapisów został w „Porozumieniach ...” umieszczony wyłącznie po to, aby przedstawiciele handlowi „nie stosowali niedozwolonych z punktu widzenia prawa praktyk promocyjnych mających bardzo negatywny skutek dla klientów detalicznych”, gdyż „zdarzały się [...] przypadki, że przedstawiciele oferowali klientom [...] produkty w cenie wyższej niż zawarta w cenniku Spółki razem z rabatem, po zastosowaniu którego produkty miały takie same ceny, jak w [...] cenniku [...], zdarzało się także, iż przedstawiciele sprzedawali pod marką JOTUL produkty innych firm albo zamiast zamówionych, określonych produktów JOTUL z oferowanym znacznym rabatem dostarczano tańszy, ale inny produkt, o czym klient nie wiedział” (na okoliczność zaistnienia zdarzeń podobnego rodzaju świadek zaoferował Prezesowi Urzędu „stosowną dokumentację zgromadzoną w siedzibie Spółki”),
- jego zdaniem, niezależnie od włączenia do „Porozumień ...” spornych zapisów, „Przedstawiciele [...] mogli dokonywać sprzedaży produktów nabytych od Spółki po cenach niższych, takich samych bądź wyższych od zawartych w cenniku Spółki. Spółka nie wyznaczała swoim przedstawicielom cen minimalnych, ani cen o określonej wysokości, czyli takich, kiedy przedstawiciel nie mógł zbyć towaru ani po cenie niższej, ani po wyższej niż ustalona. Spółka dążyła natomiast do tego, aby przedstawiciele nie przekraczali określonego poziomu (cen maksymalnych) dla dobra nabywców detalicznych.”,
- nie są mu znane przypadki stosowania przez Jotul Polska, wobec przedstawicieli handlowych, środków dyscyplinujących lub działań kontrolnych w związku z odstąpieniem od stosowania zapisów będących przedmiotem postępowania antymonopolowego, co więcej, „Spółka nie rozwiązywała umów z przedstawicielami, którzy stosowali własne rabaty cenowe, lub z tymi, którzy sprzedawali towary poniżej własnej marży”, uzasadnieniem którego to podejścia było traktowanie tych przedsiębiorców „jako oddzielne i zupełnie samodzielne podmioty gospodarcze”, [k. 2692-2694].

W „Oświadczeniu świadka” z dnia 29 marca 2010r. Edyta K. stwierdziła m.in., iż:

- „Spółka posiadała i posiada w dalszym ciągu własne cenniki, aczkolwiek przedstawiciele nie mają obowiązku stosować cen w nich zawartych. [...] Spółka dążyła do stosowania wobec klientów detalicznych cen w określonym maksymalnym wymiarze, nie ustalano cen o charakterze sztywnym lub cen minimalnych”,
- „Spółka nie podejmowała wobec przedstawicieli żadnych środków dyscyplinujących lub innych tego rodzaju, w przypadku stosowania przez nich własnych rabatów cenowych lub ustalania cen na poziomie niższym lub wyższym w stosunku do cen zawartych w cenniku Spółki”, [k. 2695].

W „Oświadczeniu świadka” z dnia 29 marca 2010r. Marek Ż., podnosząc, jako istotne dla oceny działań Jotul Polska, kwestie podobne do tych, które za takie uznali Wojciech D. i Edyta K., wskazał dodatkowo na to, iż:

- „od 2008 roku Spółka zamieszcza na swoich cennikach informację, iż stosuje się je wyłącznie w punktach sprzedaży do niej należących”,
- „Spółka nie wyznaczała [...] przedstawicielom żadnych cen stałych, tj. takich o określonej wartości, co w praktyce uniemożliwiałoby sprzedaż po cenie niższej lub wyższej. nawet jeśli przedstawiciel przyjął cenę z cennika Spółki, to klienci czasami upominali się o upusty i było to uwzględniane. W

niektórych przypadkach w celu ochrony nabywcy detalicznej wartości takich upustów rekompensowała przedstawicielom Spółka.”, [k. 2696-2697].

8. Przedstawiciele handlowi Jotul Polska, którzy skorzystali z prawa ustosunkowania się do stawianych im zarzutów, tak w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, jak i w trakcie tego postępowania, przedłożyli Prezesowi Urzędu:

- informacje dotyczące zakresu prowadzonej przez nich działalności, z których wynika, iż obejmuje ona:
 - sprzedaż hurtową oraz detaliczną wkładów kominkowych i akcesoriów z nimi związanych, a także wykonawstwo obudów kominkowych („Interior” Adam Kuczwański), [k. 745],
 - przede wszystkim drobne prace remontowe i budowlane, doradztwo w zakresie obsługi inwestycji budowlanych (realizacja zamówień na materiały budowlane, organizowanie i kontrola dostaw na plac budów, instruktaże prawidłowych zastosowań) oraz handel elementami związanymi z podłączaniem kominków, wykonywanymi na zamówienie klientów, podczas gdy sam „zakup, sprzedaż i montaż pieców czy wkładów kominkowych ma charakter incydentalny” (PP-U-H Dariusz Zaorski), [k. 615],
 - sprzedaż i montaż wkładów kominkowych, obudów kominkowych, odkurzaczy centralnych wraz z instalacją PCV, saun, kominków stalowych („VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja”), [k. 240],
 - sprzedaż i montaż urządzeń grzewczych m.in. kominków, pieców na drewno, elektrycznych mat i kafli, przy czym „towar kupowany jest od producentów i importerów w cenach hurtowych lub detalicznych z wynegocjowanym rabatem, eksponowany w salonie wystawowym, a następnie sprzedawanym klientom” („Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.), [k. 419],
 - sprzedaż i montaż wkładów kominkowych, montaż obudów kominkowych, sprzedaż pieców na paliwa stałe, sprzedaż i montaż kominków, sprzedaż akcesoriów do kominków oraz „wszelkich niezbędnych materiałów do instalacji powyższych” (WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej), [k. 854],
 - usługi w zakresie montażu kominków wraz z całkowitym odbiorem, tj. instalacji grzewczych-budowlanych (Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak, Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak), [k. 457, 381],
 - produkcję obudów kominkowych, montaż kominków, sprzedaż pieców kominkowych („Pracownia Rzeźby” Jarosław Czeczil), [k. 205],
 - sprzedaż i montaż wkładów kominkowych, pieców, systemów grzewczych, solarnych, wykonywanie zabudów i innych usług ogólnobudowlanych (PP-H „Kokoszka-Lotz”), [k. 95],
 - sprzedaż piecyków, wkładów, różnego rodzaju akcesoriów kominkowych, wkładów kominowych żaroodpornych i innych elementów związanych z branżą, oraz okien i elementów kamiennych, a jako podstawowy zakres działania przedsiębiorca wskazał „montaż kominków kompletnych” (FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg), [k. 821],
 - usługi związane z robotami wykończeniowymi, bowiem przedsiębiorca „nie prowadzi działalności typowo handlowej”, a jedynie „wykonuje usługi związane z budową pieców i kominków oraz zabudową wkładów zakupionych w innych firmach” (PPHU „Agat”),
 - sprzedaż i montaż kominków („Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz), [k. 639],
 - budowę i montaż obudów kominkowych z wkładami kominkowymi, usługi kamieniarskie w zakresie cięcia i montażu schodów kamiennych, parapetów, blatów, nadto: roboty remontowo-budowlane („Kombud” Mariusz Szkarłat), [k. 602],

- działalność w zakresie produkcji kafli i urn ceramicznych oraz sprzedaży wkładów kominkowych („Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża), [k. 267],
- działalność w zakresie sprzedaży wkładów kominkowych, ich montażu oraz obudowy (FBHU „Westa”), [k. 674],
- usługi budowlane, w tym montaż pieców grzewczych na opał stały, montaż instalacji grzewczych na grzane powietrze, zabudowy pieców grzewczych na opał stały, nadzory budowlane oraz handel materiałami oraz towarami dla klientów indywidualnych i firm („Murarstwo” Zenon Stanisławski), [k. 142],
- „przede wszystkim wykonawstwo, gdyż ze względu na obecnie obowiązujące przepisy o podatku VAT [...] klienci są bardziej zainteresowani kompleksową usługą – polegającą na doradztwie, projektowaniu i zamontowaniu urządzenia grzewczego wraz z obudową i dystrybucją ciepłego powietrza, niż zakupem tylko produktów” (FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowski „Kominki i Systemy Ogrzewcze”), [k. 222],
- projektowanie, montaż oraz sprzedaż pieców i kominków kaflowych, przy czym do sporadycznych należy zaliczyć sytuacje, gdy produkty Jotul Polska były sprzedawane samodzielnie, tzn. bez innego wyposażenia lub innych elementów składających się na piec lub kominek („Akant” Iwona Kulig), [k. 652],
- handel wkładami grzewczymi, obudowami i „wszelkimi asortymentami związanymi z tą działalnością” (H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas), [k. 538],
- sprzedaż pieców, kotłów grzewczych, materiałów budowlanych oraz prowadzenie usług montażu pieców, obudowy i rozprowadzania ciepłego powietrza, a także sprzedaż i montaż wkładów kwaso- i żaroodpornych, ceramicznych oraz wykonywanie usług budowlanych („Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk), [k. 560],
- usługi remontowo-budowlane, montaż kominków, wykonywanie instalacji grzewczej z kominka (PHU „Kominki” Aureliusz Michalec), [k. 511],
- produkcję i montaż kominków, łączący wkład kominkowy z zabudową kamienną lub inną, także sprzedaż wkładów kominkowych nie tylko Jotul Polska, ale i Spartherm, KFD, Cheminees, Seguin Duteriez, MCZ, Hajduk, Blanzek, Chazelles, Sparke Varm, nadto akcesoriów kominkowych („Rad-Kaf” Marek Radecki), [k. 85],
- sprzedaż detaliczną i hurtową urządzeń i materiałów z zakresu techniki grzewczej i sanitarnej oraz wentylacji i klimatyzacji („POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.), [k. 277],
- usługi budowlane w zakresie montażu kominków oraz handel artykułami przemysłowymi z tej branży, tj. piecami i wkładami kominkowymi, akcesoriami podłączeniowymi, izolacją, kratkami itd. („Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald), [k. 579],
- wyjaśnienia odnoszące się do zakresu i sposobu prowadzenia polityki cenowej, z których wynika m.in., iż:
 - produkty Jotul Polska były sprzedawane wg cen ustalanych samodzielnie (PU-H Leszek Gołębski, „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża, PHU „Staner” Elżbieta Stanke), [k. 502, 267, 215],
 - pomimo zapisu § 4 ust. 1 i 2 „Porozumienia ...” obowiązującego strony od dnia 15 listopada 2006r. przedsiębiorca prowadził własną, samodzielną politykę cenową („UniwagSpolmot” Spółka z o.o.), [k. 419-420],
 - ceny sprzedaży produktów Jotul Polska były ustalane samodzielnie i „nie były przez nikogo narzucane ani kontrolowane” (PHU „Kominki” Aureliusz Michalec), [k. 511],
 - przedsiębiorca ustalał „ceny ostateczne” samodzielnie, po wcześniejszych pertraktacjach z klientem („Kominki-Juras” Jerzy Głębocki), [k. 629],
 - ceny na produkty Jotul Polska przedsiębiorca ustalał samodzielnie stosując upusty od cen oficjalnych („Pracownia Rzeźby” Jarosław Czezcil), [k. 205],

- w okresie współpracy z Jotul Polska produkty tego dostawcy były sprzedawane nabywcom detalicznym wg cen ustalanych z nimi „indywidualnie”, bowiem w praktyce nie stosowano postanowień „Porozumienia ...” kwestionowanych przez Prezesa Urzędu („Fordon” s.c.), [k. 707],
- uważając, iż „jest to sprzeczne z zasadami konkurencji oraz ze świadomością utraty klienta”, przedsiębiorca nie stosował się „od samego początku po podpisaniu [...] „Porozumienia o współpracy” do zawartych w nim „obostrzeń”, a w konsekwencji nigdy nie posługiwał się „sztywnym cennikiem producenta”, nie zamieszczał go też na swojej stronie internetowej („służył [mu] on wewnątrz jako cena wyjściowa do dalszej negocjacji z klientami detalicznymi”) („Interior” Adam Kuczwański), [k. 746-747],
- od momentu nawiązania kontaktów z Jotul Polska na przedsiębiorcę „nie wywierano żadnej presji co do cen detalicznych dla klientów i wysokości uzyskiwanej marży, ani nie próbowano kontroli, o której [by] wiedział”, cenniki udostępniane przez dostawcę były traktowane jedynie jako „punkt wyjścia do negocjacji z ewentualnym klientem”, bowiem o cenach ostatecznych przedsiębiorca decydował sam (PP-U-H Dariusz Zaorski), [k. 616],
- produkty Jotul Polska oferowane przez przedsiębiorcę nabywcom detalicznym sprzedawane były wg cen określanych samodzielnie, a ceny ustalone przez dostawcę stanowiły jedynie „punkt odniesienia” (FW „Kwidziński”), [k. 524],
- „ceny ustalałem samodzielnie, niezależnie od otrzymywanych cenników, mając na względzie głównie rachunek ekonomiczny i opłacalność prowadzenia firmy”, tym bardziej, że „cenniki nie wskazywały, że są to ceny minimalne, poniżej których nie można sprzedawać” („Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald), [k. 580],
- ceny podawane w cennikach Scan Forum i Jotul Polska traktowano jako „bazę”, co nie znaczy, iż „były one [...] ściśle przestrzegane”, a zatem nie sposób utrzymywać, by przedsiębiorca – prowadząc sprzedaż dla klientów i firm na zasadzie „indywidualnych uzgodnień cenowych” – ograniczał konkurencję („Murarstwo” Zenon Stanisławski), [k. 142],
- zakupione produkty w firmie Jotul Polska przedsiębiorca sprzedawał klientom detalicznym wg cenników ustalonych przez dostawcę, z tym jednak, że udzielał również rabatów („rabaty kształtowały się w granicach 5%”) tym klientom, którzy zwracali się z taką prośbą (FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska), [k. 50],
- przedsiębiorca, jako „jednostka handlowa”, traktował ceny podawane przez sprzedawcę jako „proponowane do sprzedaży”, jednak wobec tego, że w praktyce handlowej stosuje się różnego rodzaju upusty, rabaty, postępował podobnie (H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas), [k. 538],
- aczkolwiek wszystkie produkty oferowane przez Jotul Polska posiadają ceny katalogowe, przedsiębiorca prowadził politykę cenową samodzielnie, np. w zakresie ustalania rabatów lub ofert promocyjnych (MK PH-U Jolanta i Marek Kwiatek s.c.), [k. 316],
- produkty Jotul Polska były oferowane do sprzedaży klientom indywidualnym na podstawie cen ustalonych każdorazowo w drodze negocjacji, „w większości wypadków w transakcjach wiązanych”, z tym, że cenę bazową stanowiły aktualne cenniki dostawcy („Akant” Iwona Kulig), [k. 652-653],
- niezależnie od tego, że kwestionowane zapisy obowiązywały wyłącznie w „Porozumieniu ...” z dnia 1 lutego 2006r. i nie zostały powtórzone w „Umowie ...”, fakt ten nie miał wpływu na politykę cenową przedsiębiorcy wobec klientów detalicznych, bowiem cenniki dostarczane przez Jotul Polska traktowano jako „wykaz cen katalogowych, które były i są punktem wyjścia dla ustaleń w zakresie rabatów i upustów obowiązujących wyłącznie pomiędzy POL-PLUS Systemy Grzewcze Spółka z o.o. i Jotul Polska Sp. z o.o.”; „POLPLUS nigdy nie traktowała cen ujętych w cenniku jako obowiązujące w jej relacjach z klientami detalicznymi, w tym zakresie POL-PLUS zawsze realizowała własną politykę cenową, samodzielnie ustalając ceny produktów i pułap rabatów dla odbiorców detalicznych” („POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.), [k. 278],

- „Gdybym stosował sugerowane przez UOKiK sztywne trzymanie się cenników, pewnie w dniu dzisiejszym pismo wystosowane przez UOKiK wróciłoby do nadawcy z zapiskiem +firma nie istnieje+”, gdyż „w obecnych czasach nie ma miejsca na rynku dla firm stosujących sztywną politykę cenową” (FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg), [k. 821],
- przedsiębiorca nie czuł się zobowiązany do przestrzegania umowy podpisanej z firmą Jotul Polska, bo „oni sami obniżali ceny w swoim sklepie firmowym” („FH-U Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”), [k. 172],
- „sąsiedztwo sklepu firmowego Jotul Polska spowodowało w praktyce, że [...] +Porozumienie o współpracy+ było porozumieniem martwym” (PPHU „Agat”), [k. 2370],
- zważywszy na warunki lokalne przedsiębiorca nie był w stanie dostosować się do zapisów „Porozumienia ...”, bowiem „rynek lubelski nie pozwala [...] na utrzymywanie cen [katalogowych]”, a zatem „nie sposób było [produktów Jotul Polska] sprzedawać bez uwolnienia ceny” („prawie każdy klient dostawał upust”); równocześnie, wobec tego, że przedsiębiorca prowadzi działalność handlowo-usługową, mógł stosować upusty na wkłady kominkowe, ponieważ „zarabiał na obudowach kominkowych” (FHU „Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg), [k. 785],
- przy sprzedaży detalicznej stosowano ceny katalogowe lub udzielano rabatu w wysokości 5-10%, w zależności od „przyczyny udzielania”; niezależnie od tego wykorzystywano produkty Jotul Polska jako jeden z elementów usługi budowlano-montażowej, „wycenianej i negocjowanej jako całość” (FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowski „Kominki i Systemy Ogrzewcze”), [k. 223],
- bez względu na zapisy kwestionowane w „Porozumieniu ...” zawartym z Jotul Polska w dniu 22 września 2003r. przedsiębiorca ustalał ceny samodzielnie, także z powodu świadczonych usług montażu i obudowy pieców („Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk), [k. 561],
- w sytuacji, gdy nabywca był zainteresowany wyłącznie samym produktem (bez usługi montażu), ceny umieszczone w cennikach dostarczanych przez Jotul Polska były przez przedsiębiorcę traktowane, co do zasady, jako „ceny detaliczne sugerowane”, natomiast ceny faktyczne były ustalane samodzielnie („ostateczna cena wynegocjowana z klientem w zdecydowanej większości przypadków nie pokrywała się z cennikiem otrzymanym z Jotul Polska, przy czym zawsze była to cena niższa niż sugerowana”), z kolei, w sytuacji, gdy nabywca był zainteresowany również usługą montażu („większa część produktów firmy Jotul sprzedawana była wraz z usługą obejmującą ich montaż”), wtedy „wykonanie całej instalacji grzewczej w skład której wchodziły między innymi produkty firmy Jotul, kalkulowane było w taki sposób, aby składająca się na nią cena produktu firmy Jotul była niższa od sugerowanej” (PP-H „Kokoszka-Lotz”), [k. 95, 2337],
- zarzut dotyczący stosowanych cen jest bezpodstawny, bowiem przedsiębiorca stosuje upusty handlowe, z których każdy „zależy od klienta czy kupuje jedną czy dwie sztuki, jak się targuje”, ponadto „około 80% sprzedaży jest z montażem, czyli z VAT na poziomie 7%, czyli cena jest niższa lub wyższa” (Mirosław Andrzejewski), [k. 728],
- „cenniki detaliczne ustalane przez firmę Jotul były z jednej strony podstawą do naliczania upustów przy wystawianiu faktur [...] zakupów, a z drugiej strony ceną wyjściową dla nabywców detalicznych”, przy czym przez dziewięć lat działalności przedsiębiorcy bardzo nieliczne były przypadki, aby nabywca detaliczny zakupił towar nie otrzymując [...] dodatkowego rabatu; równocześnie, wobec tego, że „większość produktów Jotul Polska wiązała się z wykonywaniem usługi montażu kominka, instalacji ciepłego powietrza czy wykonywania obudowy”, więc „klienta interesowała cena za kompletną usługę, a nie za same materiały” („Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald), [k. 580],
- zważywszy na to, że „sprzedaż w firmie wiąże się ściśle z indywidualną obsługą klienta, doradztwem w zakresie wyboru produktu, możliwością jego zastosowania, bezpieczeństwem montażu i estetyką obudowy”, w ramach tych czynności przedsiębiorca stosował indywidualne upusty, nadto w latach 2006 i 2007 ze względu na korzystną dla klienta stawkę VAT na usługi około 75% obrotów przedsiębiorcy pochodziło z usług (cena na

usługę była zawsze uzgadniana z klientem indywidualnie, w zależności od zakresu prac) („Salata” FH-U Anna Salata), [k. 328], ale też i to, że produkty oferowane przez Jotul Polska sprzedawane były:

- wg cen:
 - katalogowych (WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej), [k. 854],
 - ustalonych przez dostawcę (FBHU „Westa”, „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz), [k. 674, 639], „ustalonych przez dostawcę, tak jak w innych firmach” (FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska), [k. 716], - ustalonych przez Jotul Polska w cenniku lub na organizowanych promocjach („Kombud” Mariusz Szkarłat), [k. 603],
- „po cenach według zawartej umowy o współpracę” („WAIS” Wacław Anuszkiewicz), [k. 24],
- dowody mające potwierdzić prowadzenie samodzielnej polityki cenowej (na tę okoliczność przedsiębiorcy „Interior” Adam Kuczwański, [k. 757-783], „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o., [k. 444-454], PP-H „Kokoszka-Lotz”, [k. 99-105], Krzysztof Nieciąg FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg, [k. 827-841], „Salata” FH-U Anna Salata, [k. 355-359], oraz „POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o., [k. 302-312] przekazali zestawienia bądź kopie faktur, z których wynikało, iż w praktyce stosowali ceny zróżnicowane, znacząco odbiegające od tych, które znajdowały się w „Cenniku ...” przygotowanym przez Jotul Polska),
- oświadczenia, w których stwierdza się, iż Jotul Polska przedstawiciele handlowych nie kontrolował („ani w formie pisemnej, ani w formie ustnej”, „zwłaszcza w zakresie cen sprzedaży dla nabywców detalicznych”) oraz nie dyscyplinował („nie były stosowane żadne restrykcje”) „Fordon” s.c., [k. 707], „Interior” Adam Kuczwański, [k. 746], PP-U-H Dariusz Zaorski, [k. 616], „VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja”, [k. 240], „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o., [k. 420], WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej, [k. 854], „FH-U Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”, [k. 172], Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak, [k. 458], „Pracownia Rzeźby” Jarosław Czeczil, [k. 205], FHU „Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg, [k. 785], MK PH-U Jolanta i Marek Kwiatek s.c. [k. 316], PU-H Leszek Gołębski, [k. 502], Mirosław Andrzejewski, [k. 728], FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska, [k. 716], PPHU „Agat”, [k. 2370], „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz, [k. 639], „Kombud” Mariusz Szkarłat, [k. 603], „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża, [k. 267], FBHU „Westa”, [k. 674], FH-U Anna Pułka, [k. 486], „WAIS” Wacław Anuszkiewicz, [k. 24], „Murarstwo” Zenon Stanisławski, [k. 142], FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska, [k. 50], „Akant” Iwona Kulig, [k. 653], Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak, [k. 382], „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk, [k. 561], FW „Kwidziński”, [k. 524], PHU „Staner” Elżbieta Stanke, [k. 215], PHU „Kominki” Aureliusz Michalec, [k. 511], „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki, [k. 629], „POLPLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o., [k. 279], „Piece i Wkłady Kominkowe. SprzedażMontaż-Serwis” Sylwester Kurcwald), [k. 580], nawet pomimo tego, że „wielokrotnie w kontaktach telefonicznych, czy osobistych przedstawiciele firmy [tu: Jotul Polska] byli informowani o udzielaniu upustów, co stało się w ostatnich latach powszechną praktyką w handlu” („Salata” FH-U Anna Salata), [k. 329],
- uwagi dotyczące:
 - zarzutu stawianego uczestnikom domniemanego porozumienia, który:
 - „nie jest [...] zrozumiały [...]”, bowiem „[...] firma prowadzi działalność dla wszystkich konsumentów, którzy chcą i pragną polepszyć swoje sprawy w systemie grzewczym i nie zakładam i nie zakładałam nigdy żadnych znamion konkurencji pod względem innych firm, które występują na rynku [lokalnym] (a także w całym kraju), nie prowadzę żadnego salonu pod szyldem Jotul, a także żadnej reklamy pod tym względem” (Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak, Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak), [k. 457, 381-382],
 - „jest dość +dziwny+, bowiem większość firm ma ustalone ceny na swoje produkty (gazety, telefony itp.)” („Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz), [k. 639],
 - „jest o tyle niezrozumiały, iż dotyczy produktów tej samej firmy i sieci sprzedaży tej firmy” („sprzedając piece Jotul w żaden sposób nie ograniczyliśmy konkurencji na rynku pieców grzewczych, których są dziesiątki rodzajów i firm”) (FH-U Anna Pułka), [k. 486],

- oczekiwań (żądań) Prezesa Urzędu wobec przedsiębiorcy sformułowanych przy zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego („treść tego pisma jest zupełnie niezrozumiała”) (Zbigniew Tschuk WP „Tytus”), [k. 500].

9. Ponadto, niektórzy z przedstawicieli handlowych:

- kwestionowali swój udział w porozumieniu będącym przedmiotem postępowania antymonopolowego, bowiem, jak twierdzili:
 - z Jotul Polska nie łączy ich żadne „Porozumienie ...”, bowiem to łączyło ich jedynie ze Scan Forum („Interior” Adam Kuczwański, PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz, „Aurora” Hubert Walczak oraz PP-H „Kokoszka-Lotz”), [k. 22, 84, 220, 95],
- „Porozumienie ...”, które zawarli, zawarli wyłącznie ze Scan Forum/Jotul Polska, a nie ze Scan Forum/Jotul Polska i przedstawicielami handlowymi tego przedsiębiorcy (wg „FH-U Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”: „Umowa zawarta z firmą Jotul nigdy nie była konsultowana z innymi przedstawicielami Jotul, czy to regionalnym, czy krajowym. Umowę każdy podpisywał samodzielnie.”; wg „Murarstwo” Zenon Stanisławski: umowy ze Scan Forum i Jotul Polska przedsiębiorca podpisywał „bez konsultacji z żadną z wymienionych firm ujętych w piśmie [Prezesa Urzędu]”; wg „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald: „Porozumienie o współpracy z firmą Jotul (wcześniej Scan Polska) zawarłem indywidualnie, bez jakiegokolwiek porozumienia z innymi sprzedawcami. Przed jego podpisaniem nie prowadziłem żadnych konsultacji ze sprzedawcami z innych rejonów kraju. Nigdy nie byłem i nie jestem zorientowany co do upustów udzielanych przez Jotul Polska innym sprzedawcom, [...] z wykazu firm przedstawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania osobiście znam 5 właścicieli – z wyjazdów szkoleniowych czy spotkań promocyjnych”), [k. 172, 142, 579-580]; równocześnie, nie kwestionując jednak w żaden sposób swojego udziału w „Porozumieniu ...” wnieśli bądź to o „umorzenie postępowania w stosunku do [...] firmy” („Interior” Adam Kuczwański), [k. 745, 747] lub o „umorzenie prowadzonego postępowania”, gdyż „olbrzymia podaż w zakresie pieców i kominków oraz potężna konkurencja kilkudziesięciu firm naszym zdaniem wyklucza działania monopolistyczne” („Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.), [k. 420], bądź to o „umorzenie postępowania”, a nadto, „na wypadek uznania przez Prezesa Urzędu, iż porozumienie [...] narusza zakaz wynikający z art. 6 ust. 1 pkt ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”, także o „odstąpienie przez organ od wymierzenia kary na zasadzie art. 109 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”, argumentując na rzecz swojego stanowiska, iż „przedsiębiorca składający wniosek nie był inicjatorem zawarcia porozumienia i nie nakłaniał innych przedsiębiorców do uczestnictwa w porozumieniu.” („Salata” FH-U Anna Salata), [k. 326 i 331].

PREZES URZĘDU USTALIŁ, CO NASTĘPUJE.

10. Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania wyjaśniającego i antymonopolowego organ antymonopolowy rozeznął stan faktyczny, jak niżej.

10.1. Przedsiębiorca Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku jest wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, VII Wydział Gospodarczy KRS) pod numerem 0000092666, przy czym do dnia 13 lutego 2007r. podmiot ten występował w obrocie gospodarczym pod nazwą Scan Forum Spółka z o.o. (od dnia 12 października 2006r. właścicielem wszystkich udziałów Scan Forum stała się Jøtul A/S, tj. spółka prawa norweskiego).

O zmianach, o których mowa wyżej, przedstawiciele handlowi zostali poinformowani zarówno przy piśmie z dnia 23 października 2006r. („chcieliśmy poinformować, że w dniu 12 października 2006 firma Jøtul AS nabyła Scan Forum Sp. z o.o.” oraz „w najbliższym czasie nazwa firmy Scan Forum ulegnie zmianie i będziemy nazywać się Jøtul Polska Sp. z o.o.”), jak i przy piśmie z dnia 21 lutego 2007r. (m.in. o tym, iż „zmianie uległa jedynie nazwa firmy, inne dane pozostają nie zmienione”, jak i o tym, iż „ze względu na polskie przepisy, nie dopuszczające użycia obcych znaków diakrytycznych takich jak +ø+, nazwa Jøtul będzie pisana przez +o+”).

Przedmiotem działalności Jotul Polska jest m.in. wytwarzanie i dystrybucja pieców wolnostojących, wkładów kominkowych, elementów systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do budowy kominków i ich wykończenia.

10.2. Odpowiednio do wyjaśnień przekazanych przez przedsiębiorcę, „sprzedaż towarów jest prowadzona w sklepach firmowych oraz przy wykorzystaniu sieci dealerskiej”, przy czym:

- „sklepy firmowe” stanowią utworzone zgodnie z przepisami prawa oddziały Jotul Polska zlokalizowane w: Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Gdańsku, Jeleniej Górze, Nowym Sączu, Poznaniu, Szczecinie i Warszawie,
- podstawą funkcjonowania „sieci dealerskiej” były początkowo „Porozumienia o współpracy”, zawierane przez Jotul Polska i przedstawicieli handlowych w okresie do dnia 30 września 2007r., a następnie „Umowy o współpracy”, zawierane w okresie od dnia 1 października 2007r., przedmiot których był/jest definiowany w nich jako: o określenie warunków wzajemnej współpracy Scan Forum (Jotul Polska), zwanego też sprzedawcą, i przedstawiciela (kontrahenta) w zakresie sprzedaży i promowania wyrobów wytwarzanych przez Jøtul AS, tj. pieców i wkładów kominkowych, w należącym do przedstawiciela punkcie handlowym (tak, co do zasady, w „Porozumieniach ...”),
 - o określenie warunków wzajemnej współpracy, w ramach której Jotul Polska zobowiązuje się do sprzedaży przedstawicielowi (kontrahentowi) pieców i wkładów kominkowych, a także elementów systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do budowy kominków i ich wykończenia, przedstawiciel natomiast zobowiązuje się do zakupu i promocji oraz odsprzedaży ww. towarów w należącym do niego punkcie handlowym (tak, co do zasady, w „Umowach ...”),
- status uczestnika „sieci dealerskiej”: o w „Porozumieniach ...” zawieranych przed rokiem 2003 nie jest definiowany, natomiast w „Porozumieniach ...” zawieranych od roku 2003, ale nie później niż do dnia 30 września 2007r., wynika wprost z zapisu, zgodnie z którym przedstawiciel (kontrahent) działa jako niezależny podmiot gospodarczy tak w stosunku do Jotul Polska, jak i w stosunku do obsługiwanych przez siebie klientów, kupuje i sprzedaje produkty oferowane przez Jotul Polska we własnym imieniu i na własny rachunek, oraz zobowiązuje się do zabezpieczenia interesów Jotul Polska zgodnie z zasadami „rzetelnego przedsiębiorcy”,
 - o w „Umowach ...” podpisywanych od dnia 1 października 2007r. znajduje swoje odzwierciedlenie w sformułowaniu o treści: „Przedstawiciel oświadcza, iż wypełniając postanowienia [...] umowy działa jako odrębny podmiot gospodarczy we własnym imieniu i na własny rachunek.”,
- kryteria brane pod uwagę przez Jotul Polska przy doborze przedstawicieli to nie tylko „kwalifikacje, doświadczenie i praktyka”, ale i „lokalizacja punktu sprzedaży, opinie o danym przedsiębiorcy na rynku konsumenckim (w szczególności lokalnym), rzetelność i wiarygodność”,
- potencjalni przedstawiciele „sami zgłaszają się do Jotul Polska i w przypadku spełnienia przez nich powyższych kryteriów, Jotul Polska podpisuje z nimi porozumienie o współpracy”, równocześnie, jedynie w sporadycznych sytuacjach, przedsiębiorca ten „samodzielnie zajmuje się wyszukiwaniem przyszłych dystrybutorów”.

10.3. W „Porozumieniach ...” zawartych przez Jotul Polska i przedstawicieli handlowych należących do „sieci dealerskiej” tego przedsiębiorcy wymienionych w sentencji decyzji znalazły się m.in. postanowienia o treści:

- „Przedstawiciel dokonuje sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski.” oraz
- „Przedstawiciel zobowiązuje się do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy. Przedstawiciel nie ma prawa do prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę.”

W świetle ww. postanowień za postawę stosunków handlowych pomiędzy Jotul Polska i uczestnikami „sieci dealerskiej” w przedmiocie zakupów i odsprzedaży pieców oraz wkładów kominkowych, a także elementów systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do budowy kominków i ich wykończenia, uznaje się „politykę ceno-

wą zgodną z ustaleniami Sprzedawcy”, a w szczególności jej główny instrument, tj. jednakowe na terenie całego kraju „cenniki oraz katalogi towarów”, w oparciu o które kontrahent zobowiązywał się zarówno dokonywać zakupów w Jotul Polska (wg cen wynikających z „Cennika detalicznego” pomniejszonych o udzielane mu indywidualnie rabaty), jak i prowadzić sprzedaż ukierunkowaną, co do zasady, na odbiorców detalicznych (również wg cen zawartych w „Cenniku detalicznym”, bez możliwości odstępstwa od nich poprzez samodzielne udzielenie klientom jakichkolwiek rabatów).

10.4. Zapisy, o których mowa w punkcie 10.3, zostały wprowadzone do „Porozumienia ...” wiążącego Jotul Polska z:

- Piotrem Standziakiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Pierre” w Węgrowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Węgrowa pod numerem 1704), obowiązującego w okresie od dnia 7 lipca 2004r. do dnia 30 kwietnia 2008r., [umowa: k. 1175-1180],
- Bartoszem Fordońskim (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Mińsk Mazowiecki pod numerem 8022/2003) oraz Piotrem Fordońskim (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Mińsk Mazowiecki pod numerem 9023/06) prowadzącymi wspólnie działalność gospodarczą jako „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim, obowiązującego w okresie od dnia 7 lipca 2003r. do dnia 31 października 2008r., [umowa: k. 1184-1190],
- Jakubem Hajdziony (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki i Piece” Jakub Hajdziony w Krotoszynie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Krotoszyn pod numerem 6979), obowiązującego w okresie od dnia 8 marca 2004r. do dnia 31 marca 2005r., [umowa: k. 1196-1201],
- Grzegorzem Spychalskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Spychalski” w Murowanej Goślinie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina pod numerem 003671), obowiązującego w okresie od dnia 2 listopada 2005r. do dnia 31 grudnia 2008r., [umowa: k. 1202-1207],
- Adamem Kuczwańskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Interior” Adam Kuczwański w Łęborku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Łęborka pod numerem 007698), obowiązującego w okresie od dnia 22 października 2002r. do dnia 31 maja 2008r., [umowa: k. 1211-1217],
- Dariuszem Zaorskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Zaorski Dariusz w Gdańsku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Gdańska pod numerem 26202), obowiązującego w okresie od dnia 26 marca 2001r. do dnia 30 listopada 2008r., [umowa: k. 1218-1222],
- Bogdanem Madziewiczem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz w Łubnianach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Łubniany pod numerem 655), obowiązującego w okresie od dnia 18 marca 2002r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1223-1229],

•
Hubertem Walczakiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Aurora” w Sławnie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Sławno pod numerem 005), obowiązującego w okresie od dnia 2 stycznia 2006r. do dnia 30 kwietnia 2008r., [umowa: k. 1230-1234],

- Jarosławem Józefowiczem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” początkowo w Suszu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Susz pod numerem 1300, a następnie w Kwidzynie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Kwidzyna pod numerem 10035), obowiązującego w okresie od dnia 19 kwietnia 2002r. do dnia 31 maja 2008r., [umowa: k. 1235-1241],
- „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000190705), obowiązującego w okresie od dnia 15 listopada 2006r. do dnia 31 marca 2008r., [k. 1249-1254],
- Pawłem Szczęsnowskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Idea Kamart” w Poznaniu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Poznania pod numerem 17218/95/S), obowiązującego w okresie od dnia 16 lutego 2005r. do dnia 31 października 2008r., [umowa: k. 1264-1268],
- Wiesławem Durlejem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą WPPHU „Tech-Kom” w Świdnicy na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Świdnica pod numerem 8174), obowiązującego w okresie od dnia 24 maja 2004r. do dnia 31 grudnia 2008r., [umowa: k. 1269-1274],
- Januszem Soińskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński” w Poznaniu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miasta Poznania pod numerem 05658/89), obowiązującego w okresie od dnia 26 listopada 2003r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1275-1280],
- Krystyną Funke (prowadzącą działalność gospodarczą początkowo pod nazwą „Styl Dom” w Koszalinie, a następnie, od dnia 26 stycznia 2006r., pod nazwą „Apartamenty” w Koszalinie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Koszalina pod numerem 18311), obowiązującego w okresie od dnia 3 czerwca 2002r. do dnia 31 października 2008r., [umowa: k. 12911298],
- Kazimierzem Bułą (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz” w Otrębusach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Gminy Brwinów pod numerem 3378), obowiązującego w okresie od dnia 3 kwietnia 2002r. do dnia 31 grudnia 2008r., [umowa: k. 1305-1310],
- Anną Maciejak (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak w Kaliszu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Opatówek pod numerem 1590), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2003r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1311-1317],
- Ewą Garycką (prowadzącą działalność gospodarczą początkowo pod nazwą „Parkanex” Garycka Ewa, a następnie, od dnia 24 kwietnia 2006r., pod nazwą „Uniflam” – Ewa Garycka w Staniątkach/Niepołomicach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i

Gminy Niepołomice pod numerem 3493/2005), obowiązującego w okresie od dnia 20 maja 2002r. do dnia 31 października 2008r., [umowa: k. 1332-1338],

- „Rosner II” P. Rosner Spółka jawna z siedzibą w Jawiszowicach (prowadząca działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000073866), obowiązującego w okresie od dnia 10 lipca 2006r. do dnia 28 lutego 2008r., [umowa: k. 13481353],

Edwardem Życkim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Petra” Edward Życki w Goleniowie w na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Goleniów pod numerem 007005/02), obowiązującego w okresie od dnia 2 stycznia 2007r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1354-1359],

- Mieczysławem Hrycajem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstw Handlowo-Uługowe „Komibud” Mieczysław Hycaj w Kobylance na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Kobylanka pod numerem 38/03), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2007r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1360-1365],
- Jarosławem Czeczilem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Pracownia Rzeźby” w Burgrabicach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Głuchołazy pod numerem 1397), obowiązującego od dnia 29 sierpnia 2003r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 13721378],
- Miroslawem Maciągiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą FHU „MaCiąg” w Lublinie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Głusk pod numerem 1061), obowiązującego w okresie od dnia 1 października 2005r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1379-1384],
- Jolantą Kwiatek (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Prezydenta Miasta Opole pod numerem 35489) oraz Markiem Kwiatek (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Prezydenta Miasta Opole pod numerem 7206) prowadzącymi wspólnie działalność gospodarczą jako MK Przedsiębiorstwo Uługowo-Handlowe Jolanta i Marek Kwiatek s.c. z siedzibą w Opolu, obowiązującego w okresie od dnia 7 lipca 2007r. do dnia 22 stycznia 2009r., [umowa: k. 1393-1398],
- Markiem Krajewskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski w Wolsztynie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Wolsztyna pod numerem 0053480), obowiązującego w okresie od dnia 23 lutego 2004r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1405-1410],
- Henrykiem Ciemnym (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Uług Kamieniarskich” Henryk Ciemny w Głogowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Głogowa pod numerem 60), obowiązującego w okresie od dnia 3 czerwca 2005r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1421-1425],
- Lidią Kokoszka (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Kokoszka-Lotz” w Kłodzku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Szczytno pod numerem 681/1995), obowiązującego w okresie od dnia 1 lipca 2002r. do dnia 28 lutego 2009r., [umowa: k. 1426-1431],

- Janem Autuchiewiczem (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Człuchów pod numerem 3206) oraz Marcinem Mikszą (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Człuchów pod numerem 2942) prowadzącymi wspólnie działalność gospodarczą jako „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze z siedzibą w Człuchowie, obowiązującego w okresie od dnia 5 kwietnia 2004r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1438-1443],

Leszkiem Gołębskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Leszek Gołębski w Biłgoraju na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Biłgoraj pod numerem 00351/2001), obowiązującego w okresie od dnia 10 lutego 2006r. do dnia 31 maja 2008r., [umowa: k. 1444-1449],

- Mirosławem Andrzejewskim (prowadzącym działalność gospodarczą w Otwocku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Otwock pod numerem 008695/91), obowiązującego w okresie od dnia 22 września 2003r. do dnia 30 kwietnia 2008r., [umowa: k. 1456-1462],
- Krzysztofem Nieciągiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ekotherm” w Starym Jaworowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Świdnicy pod numerem 11639), obowiązującego w okresie od dnia 22 lipca 2003r. do dnia 31 sierpnia 2008r., [umowa: k. 1463-1468],
- Grażyną Deręgowską (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Art-A” w Rzeszowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod numerem 3950T), obowiązującego w okresie od dnia 5 listopada 2003r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1469-1475],
- Zbigniewem Gut (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Agat” Zbigniew Gut w Stargardzie Szczecińskim na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Stargard Szczeciński pod numerem 702/95), obowiązującego w okresie od dnia 16 maja 2005r. do dnia 31 grudnia 2008r., [umowa: k. 1476-1481],
- „Ardor” Spółka z o.o. z siedzibą w Żołędowie (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000215267), obowiązującego w okresie od dnia 24 marca 2006r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1482-1487],
- Żanetą Puka (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Decor” Żaneta Puka w Słupsku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Słupska pod numerem 19332), obowiązującego w okresie od dnia 1 października 2005r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1496-1501],
- Arkadiuszem Dynaburskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Adkom” Arkadiusz Dynaburski w Toruniu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Torunia pod numerem 40047), obowiązującego w okresie od dnia 21 marca 2005r. do dnia 31 sierpnia 2008r., [umowa: k. 1502-1507],
- Pawłem Długoszem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz w Suchej Beskidzkiej na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Sucha

- Beskidzka pod numerem 1773/99), obowiązującego w okresie od dnia 20 października 2003r. do dnia 28 lutego 2008r., [umowa: k. 1508-1514],
- Mariuszem Szkarłatem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Kombud” Mariusz Szkarłat w Olkuziu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Olkusz pod numerem 8685/1999), obowiązującego w okresie od dnia 1 stycznia 2006r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1515-1520],
- „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża z siedzibą w Katowicach (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000118584), obowiązującego w okresie od dnia 15 listopada 2004r. do dnia 28 lutego 2008r., [umowa: 1523-1528],
- „Modom Podhale” Spółka z o.o. z siedzibą w Szaflarach (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000225483), obowiązującego

w okresie od dnia 12 grudnia 2005r. do dnia 31 grudnia 2008r., [umowa: k. 15291534],

Robertem Olszewskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „Roben” w Łapanowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Łapanów pod numerem 762), obowiązującego w okresie od dnia 10 lutego 2006r. do dnia 1 stycznia 2008r., [umowa: k. 1539-1544],

- Zbigniewem Bębniakiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą FBHU „Westa” w Szczecinie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Szczecina pod numerem P/018612/95), obowiązującego w okresie od dnia 2 kwietnia 2002r. do dnia 30 września 2008r., [umowa: k. 1548-1554],
- Dariuszem Mikołajczykiem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk w Krzeszowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Kamienna Góra pod numerem 480/93), obowiązującego w okresie od dnia 22 września 2004r. do dnia 28 lutego 2008r., [umowa: k. 1555-1560],
- Anną Pułką (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa Pułka Anna w Andrychowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Andrychów pod numerem 7651), obowiązującego w okresie od dnia 1 grudnia 2004r. do dnia 28 lutego 2008r., k. 15611566],
- Marią Wiśniewską (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MAAD” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne w Tucholi na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Tucholi pod numerem EDG-2513/2001), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2007r. do dnia 31 października 2008r., [umowa: k. 1581-1586],
- Wacławem Anuszkiewiczem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „WAIS” Wacław Anuszkiewicz w Suwałkach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Suwałki pod numerem 9401), obowiązującego w okresie od dnia 25 marca 2002r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1593-1599],
- Zenonem Stanisławskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Murarstwo” Zenon Stanisławski w Gdańsku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Gdańska pod numerem 8697), obowiązującego w okresie od dnia 2 stycznia 2007r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1606-1611],
- Elżbietą i Markiem Zajączkowskimi (prowadzącymi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa Elżbieta i Marek Zajączkowsky „Kominki i Systemy Ogrzewcze” w Gdyni na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta

- Miasta Gdynia pod numerem 21338), obowiązującego w okresie od dnia 20 maja 2005r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1620-1625],
- Anną Salata (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Salata” Firma Handlowo-Uslugowa Anna Salata w Olsztynie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Stawiguda pod numerem 17/93), obowiązującego w okresie od dnia 28 grudnia 2000r. do dnia 31 stycznia 2008r., [umowa: k. 1638-1642],
- Barbarą Korbacz-Gawędą (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda w Warszawie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy pod numerem 313855), obowiązującego w okresie od dnia 6 marca 2006r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1673-1678],
 Jadwigą Brodowską (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa „Gana” Jadwiga Brodowska w Silnowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Borne Sulinowo pod numerem 1150), obowiązującego w okresie od dnia 1 kwietnia 2003r. do dnia 31 kwietnia 2008r., [umowa: k. k. 1696-1702],
- Maciejem Banaszczykiem (prowadzącym działalność gospodarczą najpierw pod nazwą „Znicze-Kominki”, a następnie pod nazwą „ABC Kominki” w Kobylnicy na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Kobylnica pod numerem 2301), obowiązującego w okresie od dnia 25 lipca 2005r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1718-1720],
- Iwoną Kulig (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Akant” Iwona Kulig w Stalowej Woli na podstawie wpisu do rejestru działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Stalowa Wola pod numerem 210/2004), obowiązującego w okresie od dnia 1 stycznia 2005r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1731-1736],
- Martą Maciejak (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak w Opatówku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Opatówek pod numerem 1812), obowiązującego w okresie od dnia 15 marca 2005r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1756-1761],
- Waldemarem Lehmann (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Luboń pod numerem 3188) oraz Magdaleną Lehmann (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Burmistrza Miasta Luboń pod numerem 6245) prowadzącymi wspólnie działalność gospodarczą jako „Kafel” Firma Handlowo-Uslugowa Branży Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu, obowiązującego w okresie od dnia 22 września 2003r. do dnia 31 marca 2008r., [umowa: k. 1770-1775],
- Jackiem Barskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUslugowa „Klimaro” Barski Jacek w Grudziądzu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Grudziądz pod numerem 008299/94), obowiązującego w okresie od dnia 25 kwietnia 2005r. do dnia 31 stycznia 2008r., [umowa: k. 1783-1788],
- Tadeuszem Rawskim (prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Leszno pod numerem 1499) oraz Teresą Rawską (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Leszno pod numerem 1498) prowadzącymi wspólnie działalność gospodarczą jako eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zaborowie, obowiązującego w okresie od dnia 10 maja 2006r. do dnia 30 kwietnia 2008r., [umowa: k. 1811-1816],
- Małgorzatą Kanas (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Handel-Uslugi „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas w Kołobrzegu na podstawie wpisu do ewidencji działalności

- gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Kołobrzeg pod numerem 15136), obowiązującego w okresie od dnia 20 czerwca 2006r. do dnia 19 czerwca 2007r., [umowa: k. 1824-1829],
- Jadwigą Krawczyk (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk w Szczytnie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Szczytno pod numerem 1101/2003), obowiązującego w okresie od dnia 22 września 2003r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1839-1844],
- Henrykiem Kwidzińskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Kwidziński” w Chmielnie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Chmielno pod numerem 7652/016/89), obowiązującego w okresie od dnia 11 lutego 2005r. do dnia 30 listopada 2007r., [umowa: k. 1854-1858],
„POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze (prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS pod numerem 0000183506), obowiązującego w okresie od dnia 2 stycznia 2006r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1875-1881],
- Sylwestrem Kurcwaldem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald w Elblągu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Elbląga pod numerem 21171), obowiązującego w okresie od dnia 25 marca 2002r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1890-1895],
- Marzeną Grotha-Czerwińską (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Wielobranżowa „Salonik u Marzeny” w Przodkowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Przodkowo pod numerem 646), obowiązującego w okresie od dnia 11 października 2006r. do dnia 30 listopada 2007r., [umowa: k. 1904-1910],
- Elżbietą Stanke (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Staner” w Chojnicach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Chojnice pod numerem 8000), obowiązującego w okresie od dnia 15 września 2004r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1916-1922],
- Aureliuszem Michalcem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. „Kominki” w Dobczycach na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce pod numerem 1397/98), obowiązującego w okresie od dnia 17 marca 2006r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 1964-1969],
- Zbigniewem Tschuk (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Tschuk Zbigniew Wielobranżowe Przedsiębiorstwo „Tytus” w Ustroniu na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Ustroń pod numerem 807), obowiązującego w okresie od dnia 12 października 2004r. do dnia 31 grudnia 2007r., [umowa: k. 1992-1997],
- Beatą Nowicką (prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Nowicka” Beata Nowicka w Częstochowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Częstochowa pod numerem 83086), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2007r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 2011-2017],
- Krzysztofem Adamcem (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Kris” Krzysztof Adamiec w Pszowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Pszów pod numerem 1473), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2007r. do dnia 31 grudnia 2007r., [umowa: k. 2022-2027],

-
- Zbigniewem Marcinkowskim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Duet” Marcinkowski Zbigniew w Koninie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Konin pod numerem 13038/99), obowiązującego w okresie od dnia 2 lutego 2007r. do dnia 30 listopada 2007r., [umowa: k. 2050-2055],
- Markiem Radeckim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Rad-Kaf” Marek Radecki w Sulikowie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Sulików pod numerem HDW-551/2002), obowiązującego w okresie od dnia 20 sierpnia 2007r. do dnia 30 września 2007r., [umowa: k. 2085-2090],
- Jerzym Głębockim (prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki w Szczecinie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Szczecina pod numerem P/021197/96),

obowiązującego w okresie od dnia 14 listopada 2005r. do dnia 30 kwietnia 2008r. [umowa: k. 2115-2120].

- 10.5. W „Porozumieniach ...” zawartych przez uczestników postępowania brak jest jakichkolwiek uregulowań sankcjonujących przedstawicieli handlowych w wypadku, gdyby podejmowali oni nieuprawnione działania w zakresie polityki cenowej bądź inicjowali przedsięwzięcia promocyjne odbiegające od „ustaleń Sprzedawcy”.
 - 10.6. Postanowień kwestionowanych przez Prezesa Urzędu jako sprzeczne z przepisami ustawy o ochronie [...] nie zawierają już wprowadzone przez Jotul Polska do obrotu gospodarczego z dniem 1 października 2007r. „Umowy ...”, podpisywane od tej daty (w różnych terminach) bądź to z podmiotami ubiegającymi się o status uczestnika „sieci dealerskiej” po raz pierwszy, bądź to z podmiotami, które uczestnikami tej sieci były – na podstawie łączącego strony „Porozumienia ...” – już wcześniej.
 - 10.7. Jak wynika z akt sprawy, zaniechanie stosowania przedmiotowych postanowień następowało, co do zasady, albo wskutek zastąpienia „Porozumienia ...” nową „Umową ...”, bez wcześniejszego formalnego wypowiedzenia „Porozumienia ...” przez Jotul Polska, albo wskutek formalnego wypowiedzenia „Porozumienia ...” przez Jotul Polska i zaniechanie dalszej współpracy.
- Równocześnie, brak jest dowodów na to, by którekolwiek z „Porozumień ...” zostało wypowiedziane przez przedstawiciela handlowego Jotul Polska.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

INTERES PUBLICZNOPRAWNY

11. Wobec tego, iż ustawa o ochronie [...], stosownie do art. 1 ust. 1, „określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowania w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”, przesłanką niezbędną ewentualnej interwencji Prezesa Urzędu w sferze „ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów” staje się uprzednie stwierdzenie przez niego, iż działania takiego wymaga „interes publiczny”, która to kategoria jednak, wskutek braku definicji legalnej, wymaga każdorazowo identyfikacji na gruncie rozeznanego stanu faktycznego sprawy i dotychczasowej praktyki orzeczniczej¹.

I tak Sąd Najwyższy podniósł w wyroku z dnia 29 maja 2001r., sygnatura akt I CKN 1217/98, nawiązując do ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (ale także do obowiązującej w dniu wydania wyroku ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów), iż „określała [ona] cel przyjętych regulacji, jakim było zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrony przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych oraz ochrona interesów konsumentów”, a tak zdefiniowany cel „pozwala przyjąć, że miała ona charakter publicznoprawny i służyła (podobnie jak obecnie obowiązująca ustawa) ochronie interesu ogólnospołecznego”, zatem „znajdowała zastosowanie wówczas, gdy zagrożony lub naruszony był interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego”, który to rynek „funkcjonować może prawidłowo wówczas, gdy zapewniona jest możliwość powstania i rozwoju konkurencji”. Kontynuując uzasadnienie prawne Sąd stwierdził ponadto zarówno to, że powołana „ustawa [...] chroniła konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym”, zagrożeniem dla której, „w tym rozumieniu”, są jedynie „takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuacja pojedynczego

¹ Sąd Najwyższy, odnosząc się do roli kryterium „interesu publicznego” w inicjowaniu działań Prezesa Urzędu, w wyroku z dnia 5 czerwca 2008r., sygnatura akt III SK 40/07, wskazał m.in., iż „[...] naruszenie interesu publicznego pozwala organowi antymonopolowemu dokonywać swoistej selekcji spraw, w których podjęcie interwencji”, z tym jednak, że „rozważając, czy zachodzą podstawy do wszczęcia postępowania, a następnie – po jego przeprowadzeniu – wydając decyzję, organ antymonopolowy musi wskazać na czym polegał interes publiczny w podjęciu interwencji w odniesieniu do konkretnej praktyki, której postępowanie dotyczyło.”

przedsiębiorcy, lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki”, jak i to, iż w kontekście powyższego, „ingerencja organów działających na podstawie ustawy antymonopolowej uzasadniona była tylko wówczas, gdy służyła tak pojętej konkurencji”, bowiem „indywidualne prawa podmiotowe uczestników obrotu gospodarczego podlegają ochronie w trybie dochodzenia roszczeń przed sądem powszechnym, bądź przed sądem administracyjnym”.

Stanowisko to Sąd Najwyższy podtrzymał również m.in. w wyroku z dnia 5 czerwca 2008r., sygnatura akt III SK 40/07, twierdząc, iż „podziela w pełni dotychczasową linię orzecznictwa, zgodnie z którą naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce nie tylko wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami obu ustaw dotknięty został +szerszy krąg uczestników rynku+, ale także, gdy działania te wywołały na rynku inne niekorzystne zjawiska [...]. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 lipca 2003r., I CKN 496/01 (niepublikowany), istnienie interesu publicznoprawnego należy oceniać przez pryzmat szerszego spojrzenia, uwzględniającego całość negatywnych skutków działań na określonym rynku. Użytego w tych orzeczeniach sformułowania: +dotknięcie skutkami działań+ sprzecznych z ustawą antymonopolową, nie można jednak rozumieć w sposób wąski i mechaniczny jako bezpośredniego pokrzywdzenia kontrahenta lub konkurentów przedsiębiorcy dopuszczającego się praktyki ograniczającej konkurencję lub innych uczestników rynku [...]. Trzeba tu oceniać całość negatywnych skutków działań monopolisty na określonym rynku (rynek relevantny), kierując się ogólnymi celami prawa ochrony konkurencji [...]”.

Jeżeli zatem, jak konstatuje Sąd Najwyższy w podsumowaniu powołanego wyżej wyroku, „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni [...] istnienie mechanizmu konkurencji, jako optymalnego sposobu podziału dóbr w społecznej gospodarce rynkowej”, a „każde działanie wymierzone w ten mechanizm godzi w interes publiczny”, to nie może budzić wątpliwości twierdzenie, iż materializacja tej przesłanki, a to wskutek zawarcia przez Jotul Polska i jego przedstawicieli handlowych porozumienia polegającego na przyjęciu w „Porozumieniach ...” reguły, iż podstawą odsprzedaży przez przedstawicieli handlowych produktów oferowanych przez Jotul Polska nabywcom finalnym (detalicznym) są „wzory i cenniki dostarczane przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski”, a ich obowiązkiem jest „prowadzenie polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy”, bez prawa do „prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę”, tj. porozumienia ukierunkowanego wprost na ograniczenie nie tylko konkurencji wewnątrzmarkowej, ale i godzącego w interesy bliżej nieokreślonej ilości nabywców (potencjalnych nabywców) finalnych tych towarów, upoważniła Prezesa Urzędu do podjęcia działań dopuszczonych stosownymi przepisami prawa ochrony konkurencji.

RYNEK WŁAŚCIWY

12. Realizacja postulatu zapewnienia poprawności metodologicznej rozstrzygnięcia wymaga, aby kwestionowane działania Jotul Polska i uczestników zorganizowanej przez tego przedsiębiorcę sieci sprzedaży oraz ich kwalifikacja prawna były rozpatrywane w kontekście tzw. rynku właściwego, określonego w art. 4 ust. 9 ustawy o ochronie [...], jako „rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji”.

Jak wynika wprost z powołanej definicji, delimitacja rynku właściwego powinna uwzględniać co najmniej dwa składniki, tj. przedmiotowy, wskazujący na towar lub usługę „uznawane przez (...) nabywców za substytuty”, oraz przestrzenny, identyfikujący obszar, na którym, w odniesieniu do danego towaru lub usługi, „panują zbliżone warunki konkurencji”; równocześnie, wyznaczaniu elementów składowych tego rynku powinno towarzyszyć, co do zasady, dążenie do możliwie wąskiej jego segmentacji, najwłaściwiej odzwierciedlającej relacje konkurencyjne, jak i siłę wpływu na nie skarżonego przedsiębiorcy (skarżonych przedsiębiorców), z tym jednak, że, na co wskazuje się w doktrynie, korzystanie z dyrektywy, o której mowa wyżej, powinno być na tyle rozważne i wyważone, by nie dopuścić do sytuacji, w której rynek właściwy obejmowałby, po delimitacji, wyłącznie towar (usługę) jednego rodzaju, wytwarzane (świadczone) przez jednego producenta

(usługodawcę), bo wiem, „w rzeczywistości nie chodzi jednak o wyodrębnienie możliwie wąsko zakreślonych rynków, lecz o wyznaczenie tego jednego, właściwego w prowadzonej sprawie”².

13. Organ antymonopolowy, mając na względzie zarówno uwagi poczynione w punkcie 12 decyzji, jak i wskazówki płynące tak z doktryny, jak i bogatego orzecznictwa antymonopolowego, za rynek właściwy produktowo uznaje rynek dystrybucji pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do ich budowy i wykończenia, tj. rynek dystrybucji produktów różniących się od siebie, co prawda, charakterystykami technicznymi i własnościami funkcjonalnymi, lecz służących wspólnie, ze względu na właściwą im cechę komplementarności, zaspokojeniu tych samych potrzeb zgłaszanych przez określoną grupę odbiorców końcowych, w zdecydowanej większości właścicieli domów wolnostojących³, tj. nie tylko potrzeby posiadania efektywnego i niezawodnego źródła ciepła służącego ogrzewaniu indywidualnych pomieszczeń mieszkalnych (dającego się stosunkowo łatwo przekształcić w wydajny system grzewczy obsługujący większą powierzchnię mieszkalną), ale również innych potrzeb, takich jak możliwość ekspozycji walorów estetycznych tego źródła i indywidualnego charakteru wnętrza⁴ oraz demonstracja prestiżu⁵; równocześnie, wobec tego, iż nabywcy, o których mowa, są zainteresowani wyłącznie produktami zaspokajającymi wszystkie te potrzeby kumulatywnie, trudno przyjąć, by jakkolwiek inny system ogrzewania indywidualnego, w tym system ogrzewania centralnego, był przez nich postrzegany, w stosunku do „systemu kominkowego”, jako substytucyjny.

Odpowiednio do sformułowanej wyżej definicji składnikami rynku produktowego są zatem piece, w szczególności wolnostojące, wkłady kominkowe tradycyjne bądź kasety kominkowe, a także kominkowe systemy grzewcze oparte bądź to na dystrybucji gorącego powietrza, bądź to na wykorzystaniu również techniki wodnej, natomiast „przydatnymi do ich budowy i wykończenia” są m.in. tak różnorodne elementy, jak: cegły i płyty szamotowe, panele i płyty steatytowe, płyty ceramiczne oraz krzemianowo-wapniowe, maty izolacyjne, otuliny, płyty izolacyjne, listwy paleniskowe i popielnikowe, listwy ram frontowych, podkładki, sznury izolacyjne i uszczelniające, uszczelki, kleje ceramiczne, czerpnie powietrza, dystrybutory, konwektorowe wymienniki ciepła, wentylatory, filtry systemowe, przejścia kominowe, reduktory, regulatory dopływu, przepustnice, kratki, rury, łączniki, kolana stalowe, obejmy, obudowy do kratek, opaski zaciskowe, ruszty kominkowe, ruszty popielnikowe, ale również farby żaroodporne, żeliwo płynne oraz wszelkiego rodzaju szeroko rozumiane elementy zdobnicze (obudowy kominkowe narożne lub naścienne, rustykalne, nowoczesne bądź portalowe, wykonane z łupanego piaskowca, marmuru, granitu, trawertynu, cegły, kamienia polnego).

Z kolei, określając wymiar przestrzenny rynku produktowego jako krajowy Prezes Urzędu uwzględnił przede wszystkim:

- podobieństwo preferencji nabywców finalnych zainteresowanych piecami, wkładami kominkowymi i systemami grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementami przydatnymi do ich budowy i wykończenia, podobieństwo kanałów dystrybucyjnych oraz podobieństwo ofert przedkładanych przez wytwórców/dystrybutorów funkcjonujących w różnych regionach kraju, brak znaczących barier utrudniających dostęp do rynku krajowego, w tym w postaci kosztów transportu produktów, zwłaszcza w odniesieniu do zakupów dokonywanych przez przedstawicieli handlowych w ilościach hurtowych,

² Por. Skoczny T., *Przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym w świetle orzecznictwa*, Warszawa 1994, s. 81.

³ Prawdopodobnie tej nie uchyla stwierdzenie, iż „kominek [...] może znaleźć zastosowanie nie tylko w drogiej, wolno stojącej willi czy rezydencji”, ale i „wszędzie tam, gdzie przepisy nie zabraniają jego stosowania i jest sprawny system kominowy – [...] sprawdza się np.: w starej tzw. kamienicy czynszowej lub największym pokoju, w mieszkaniu typu +blokowisko+” (patrz: [P.O.G.] „Kominek – ognisko domowe”, <http://www.domprojekt.pl/Artykuly/kominki.htm>).

⁴ Autor tekstu powołanego w przypisie 3, wskazując, w odniesieniu do kominków (otwartych i półotwartych), na ich funkcję estetyczną i indywidualizującą przestrzeń mieszkalną, pisze m.in.: „Kominek daje dodatkowe światło o ciepłym widmie barwnym [...] poprzez grę płomieni, wesoly trzask wysuszonych drewniaków oraz zapach żywiczny rozchodzący się z płonących szczap wprowadza nowy, atrakcyjny element zmienny w dekoracji wnętrza”.

⁵ Tamże.

- rozległość „sieci dealerskiej” zorganizowanej przez Jotul Polska, obejmującej obszar całego kraju, a także i to, że jednym z głównych elementów konstrukcyjnych tej „sieci” była, w okresie funkcjonowania „Porozumień ...”, „sprzedaż na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę”, rozprowadzanych i obowiązujących „na terenie całej Polski”,
 - swobodę i łatwość dostępu – w szczególności przez Internet – nie tylko do informacji o rynku produktowym i obsługujących ten rynek przedsiębiorcach (w tym Jotul Polska)⁶, ale także do informacji o cenach i warunkach realizacji ewentualnych zamówień składanych tym przedsiębiorcom przez nabywców finalnych.
14. Z dokumentów dotyczących rynku, na którym – w jego przekonaniu – działa Jotul Polska, definiowanego przez tego przedsiębiorcę szerzej (produktowo) niż rynek właściwy w sprawie, tj. jako „rynek kominkarski” (obejmujący: produkcję urządzeń grzewczych i handel tymi urządzeniami, produkcję akcesoriów i handel nimi oraz usługi montażowe)⁷, przedłożonych przy piśmie z dnia 8 czerwca 2010r., wynika m.in., co następuje⁸:
- „rynek jest bardzo zróżnicowany, zarówno co do zakresu rodzaju usług, którymi zajmują się poszczególne firmy, jak i obszaru działania tychże firm”, bowiem „wśród nich znajdują się lokalne firmy jednoosobowe, zajmujące się wyłącznie montażem kominków oraz firmy produkujące urządzenia grzewcze i akcesoria do tych urządzeń, [dysponujące] własną i dealerską, ogólnopolską siecią sprzedaży, [zajmujące się także] montażem urządzeń przez siebie produkowanych”,
 - „rynek, z mało konkurencyjnego w latach 90 ubiegłego stulecia, przeistoczył się w wysoce konkurencyjny, [...] 10 lat temu funkcjonowało na nim maksymalnie 20 firm producentów urządzeń grzewczych, a w chwili obecnej liczba ta wynosi ponad 200, [jednocześnie] liczba firm, które zajmują się szeroko pojmowaną branżą kominiarską w Polsce (w tym również producentów urządzeń grzewczych) wynosi [...], na dzień dzisiejszy, od 1.500 do 2.500”,
 - górną granicą udziału produktów wytwarzanych i wprowadzanych do dystrybucji przez Jotul Polska na „rynku kominkarskim” w roku 2009 jest poziom (...) ⁹ (ustalony na podstawie kryterium ilości „sprzedanych pieców i wkładów”) bądź poziom (...) (ustalony na podstawie kryterium wartości „sprzedanych pieców i wkładów”), przy czym wymaga podkreślenia, iż ze względu na to, że „w szacunkach [wielkości rynku] nie został uwzględniony [z powodu braku szczegółowych danych ich dotyczących] udział w rynku, zarówno w zakresie ilości sprzedawanych urządzeń, jak i wartości obrotu, sieci handlowych, takich jak: OBI, Castorama, Leroy Merlin i innych”, przywołane wskaźniki należy uznać za zawyżone, a ich rzeczywiste wartości za znacząco niższe, [k. 3041-3052].

⁶ Przykładowe bazy danych zawierające informacje o przedsiębiorcach funkcjonujących na rynku właściwym i ich ofertach handlowych są dostępne na stronach: <http://www.kominkipolskie.com.pl/> oraz http://kominki.org/baza_firm/.

⁷ Podejścia Jotul Polska w zakresie „rozszerzającego” określenia rynku Prezes Urzędu nie podziela z dwóch, co najmniej, powodów: po pierwsze dlatego, że przedmiot porozumienia stron został ograniczony wyłącznie do dystrybucji produktów, o których mowa w „Porozumieniach ...” i „Umowach ...”, nie objął zaś – ani wprost ani pośrednio – sposobu „zagospodarowania” tych produktów, po drugie

dlatego, że działalność organizatora porozumienia ogranicza się, de facto, do produkcji urządzeń i akcesoriów grzewczych (wg oświadczenia przedsiębiorcy z dnia 8 czerwca 2010r., „Jotul jest małą firmą produkcyjną”) i ich sprzedaży przedstawicielom handlowym, nie obejmuje natomiast usług montażu świadczonych, z kolei, przez przedstawicieli handlowych, a zatem przedsiębiorca ten byłby uczestnikiem wyłącznie części rynku „rozszerzonego”, a nie jego całości.

⁸ Źródłem większości przywołanych twierdzeń i informacji są przekazane przez Jotul Polska: opinia Krzysztofa W. Kurkowskiego, prezesa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia „Kominki Polskie”, oraz opinia Pawła Kralki, redaktora naczelnego czasopisma „Kominki”, a także tekst Witolda Hawajskiego „Kominki 2009 – ile ich faktycznie było?” dostępny pod adresem: <http://kominki.org/felietony/art9,kominki-2009-ile-ich-faktycznie-bylo.html>.

⁹ Informacje, dostęp do których ograniczono uczestnikom postępowania antymonopolowego, na podstawie postanowienia Prezesa Urzędu nr 223 z dnia 14 grudnia 2010r., oznaczono symbolem (...).

15. Odpowiednio do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.

Stosownie do powyższego, określona praktyka może być uznana przez Prezesa Urzędu za naruszającą regulację wynikającą z powołanego przepisu wtedy i tylko wtedy, jeśli spełnione zostaną, kumulatywnie, następujące przesłanki:

- przedsiębiorcy objęci zarzutem zawarli porozumienie,
- cel lub skutek porozumienia miał charakter antykonkurencyjny,
- do porozumienia nie znajduje zastosowania żadne z wyłączeń odnoszących się do przedmiotowego zakazu.

POROZUMIENIE

16. Zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy o ochronie [...], przez porozumienia rozumie się umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów, uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki oraz uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych; szczególnym rodzajem porozumienia jest, jak na to wskazuje treść § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz.U. Nr 230, poz. 1691), porozumienie wertykalne zawierane między dwoma lub więcej przedsiębiorcami, działającymi na różnych szczeblach obrotu, którego przedmiotem są warunki zakupu, sprzedaży lub odsprzedaży towarów.

Wobec tego, iż „BEZPOŚREDNIM DOWODEM świadczącym, że porozumienie istnieje, jest w szczególności UMOWA między przedsiębiorcami, która w swej treści zawiera klauzule niedozwolone”¹⁰, wobec tego, iż już w trakcie postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie postępowania antymonopolowego, które kończy niniejsza decyzja, pozyskano dokumenty poświadczające, w sposób bezpośredni, podpisanie przez Jotul Polska (Scan Forum) i jego przedstawicieli handlowych „Porozumień ...” zawierających zapisy ograniczające swobodę uczestników „sieci dealerskiej” w zakresie ustalania przez nich warunków cenowych odsprzedaży nabywanych od tego przedsiębiorcy pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do ich budowy i wykończenia, Prezes Urzędu nie ma wątpliwości co do tego, że w stanie faktycznym sprawy zostało zawarte porozumienie wertykalne (dystrybucyjne), a zachowania rynkowe jego uczestników tę okoliczność, w mniejszym lub większym stopniu, odzwierciedlały.¹¹

17. Zważywszy na to, że niektórzy z przedsiębiorców swój udział w porozumieniu będącym przedmiotem postępowania antymonopolowego, z różnych zresztą względów, kwestionowali, Prezes Urzędu podnosi, co następuje.
- Niezależnie od tego, iż stroną „Porozumień ...” podpisanymi przez: Adama Kuczwalskiego („Interior”), Bogdana Madziewicza (PPHU „Feuerkam-Supra”), Huberta Walczaka („Aurora”) oraz Lidę Kokoszka (PPH „Kokoszka-Lotz”) był, w chwili ich zawierania, przedsiębiorca Scan Forum Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku, to z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika zarówno to, że w Spółce, w okresie późniejszym, nastąpiły przekształcenia własnościowe polegające na przejęciu wszystkich udziałów przez Jøtul A/S, odnotowane, wraz ze zmianą nazwy przedsiębiorcy na Jotul Polska Spółka z o.o., w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz opublikowane w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, jak i to, że przedstawiciele handlowi o ww. zmianach i respektowaniu przez nowego właściciela „wszystkich

¹⁰ Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, pod redakcją C. Banasińskiego i E. Piontka, Warszawa 2009, s. 182.

¹¹ Por. tamże.

umów zawartych przez Scan Forum” byli informowani (por. w tej kwestii punkt 10.1 decyzji), a zatem nie mogą zasadnie twierdzić, jakoby stawiany im zarzut ich nie dotyczył.

- Podobnie, nie sposób podzielić poglądu wyrażonego przez: Janusza Soińskiego („FH-U Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”), Martę Maciejak (Przedsiębiorstwo „Julia”), Zenona Stanisławskiego („Murarstwo) oraz Sylwestra Kurcwalda („Piece i Wkłady Kominkowe. SprzedażMontaż-Serwis”), którzy, nie negując podpisania „Porozumienia ...” ze Scan Forum (i kontynuacji współpracy, na tej samej podstawie, z Jotul Polska), sprzeciw wobec objęcia ich zakresem postępowania antymonopolowego wywodzili z faktu, iż „umowa [...] nie była konsultowana z innymi przedstawicielami Jotul, czy to regionalnym, czy krajowym”, lecz zawierana „indywidualnie” (a więc „bez porozumienia z kimkolwiek”), gdy, tymczasem, odpowiednio do treści art. 4 pkt 5 litera b ustawy o ochronie [...], do zaistnienia porozumienia wystarczy uzgodnienie dokonane w jakiegokolwiek formie już przez dwóch przedsiębiorców.
- W końcu, od odpowiedzialności z tytułu uczestnictwa w porozumieniu ograniczającym konkurencję nie może uwolnić przedsiębiorcy Ewy Garyckiej („Uniflam”) fakt domniemanego podpisania „Porozumienia ...” i aneksu do tego dokumentu przez pracownika przedsiębiorcy, który nie posiadał w tym zakresie odpowiednich pełnomocnictw, bowiem, zdaniem organu antymonopolowego, to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek zarówno nadzoru nad działaniami zatrudnionych przez niego osób i zgodnością tych działań z obowiązującym prawem, w szczególności antymonopolowym, jak i niezwłocznej reakcji na wykryte nieprawidłowości (gdy, tymczasem, brak jakichkolwiek dowodów na to, by okoliczność ta stanowiła dla ww. przedsiębiorcy przeszkodę w kontaktach handlowych z Jotul Polska w okresie, w którym strony je utrzymywały)¹².

Inne argumenty mające przemawiać, zdaniem podnoszących je podmiotów, na tę samą okoliczność (tj. braku uczestnictwa w zakazanym prawem porozumieniu), takie jak: „nie wykonywałem ustaleń zawartych w Porozumieniu o współpracy, gdyż do tej współpracy [...] nie doszło” lub „umowa [...] nie była wykonywana, a więc de facto nie doszło do jej skutecznego zawarcia”, poddane zostaną ocenie organu antymonopolowego w dalszej części decyzji.

ANTYKONKURENCYJNY CEL LUB SKUTEK POROZUMIENIA

18. Warunkiem koniecznym i dostatecznym do uznania porozumienia za sprzeczne z art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie [...] jest wykazanie, iż jego celem lub skutkiem było wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym.

Jak podnosi się w literaturze przedmiotu, „niekonieczne jest udowodnienie celu i skutku”, bowiem „cel lub skutek wskazane są jako przesłanki alternatywne”, a wobec tego „dla podjęcia przez organ antymonopolowy decyzji stwierdzającej praktykę ograniczającą konkurencję w postaci porozumienia między przedsiębiorcami wystarczy udowodnić tylko jedną z nich”.¹³ Ponadto, jeżeli tylko zostanie wykazany antykonkurencyjny cel porozumienia, badanie jego potencjalnych lub rzeczywistych skutków nie jest już dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne i może być nawet pominięte, zwłaszcza zaś w odniesieniu do porozumień, których cechą immanentną jest bezpośrednio ukierunkowanie na ograniczenie konkurencji cenowej lub podział rynku¹⁴.

¹² Takie stanowisko Prezesa Urzędu znajduje uzasadnienie w orzecznictwie Komisji Europejskiej (por. decyzję z dnia 15 lipca 1992r., case IV/32.725 Viho vs. Parker Pen, i decyzję z dnia 16 lipca 2003r., case COMP/37.975 PO vs. Yamaha), Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej SOKiK (por. wyrok z dnia 29 maja 2008r., sygnatura akt XVII Ama 53/07), oraz w dotychczasowym orzecznictwie organu antymonopolowego (por. np. decyzję nr RWR 20/2007 z dnia 29 czerwca 2007r., sygnatura akt RWR 410-3/06/JB, i decyzję nr RPZ-26/2010 z dnia 2 listopada 2010r., sygnatura akt RPZ-410/2/10/DW).

¹³ Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, pod redakcją C. Banasińskiego i E. Piontka, s. 187.

¹⁴ Ustawa o ochronie konkurencji i Konsumentów. Komentarz, pod redakcją T. Skocznego, Warszawa 2009, s. 379.

W świetle uwag poczynionych wyżej za wystarczające dla udowodnienia zarzutu stawianego Jotul Polska i jego przedstawicielom handlowym organ antymonopolowy uznaje zatem już samo wykazanie antykonkurencyjnego celu zawieranych przez strony „Porozumień ...”.

19. Cel porozumienia można zdefiniować bądź jako wolę jego uczestników wyrażoną w treści określonego dokumentu, bądź też jako to, czego przedsiębiorcy w porozumienie zaangażowani w dokumencie wyraźnie nie określili, a co, pomimo tego, zamierzają jednak swoim wspólnym działaniem osiągnąć.

Identyfikując cel porozumienia będącego przedmiotem oceny w świetle przepisów ustawy o ochronie [...] Prezes Urzędu bierze pod uwagę, w każdym wypadku, cel obiektywny, pomija natomiast subiektywne wyobrażenia (deklaracje) jego stron co do rzeczywistych zamiarów czy motywów uzgodnionych działań, a nawet i to, czy miały/mają one świadomość naruszenia zakazów tej ustawy¹⁵; cel porozumienia jest zatem wywodzony przez organ antymonopolowy z całokształtu lub przynajmniej z części postanowień łączących strony, na podstawie ich literalnego brzmienia i okoliczności związanych z zawarciem i realizacją tego porozumienia.

Jak wskazał na to w jednym z wyroków Sąd Apelacyjny, efektywnym kryterium dyskryminacji praktyk zakazanych z mocy art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie [...] może być zmiana (ograniczenie) stopnia samodzielności przedsiębiorców w stosunkach z kontrahentami nienależącymi do porozumienia¹⁶, np. w zakresie stanowienia cen, nawet wtedy, gdy ceny te nie znalazły zastosowania w praktyce¹⁷¹⁸.

20. Odpowiednio do treści postanowień kwestionowanych w postępowaniu antymonopolowym, które kończy niniejsza decyzja, przedstawiciele handlowi wyrazili wolę ograniczenia swojej niezależności decyzyjnej, przejawiającej się w autonomicznym i powiązanim z ryzykiem ustalaniem przez nich własnych strategii rynkowych w zakresie dystrybucji oferowanych przez Jotul Polska pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do ich budowy oraz wykończenia, a Jotul Polska wolę ingerowania w tę niezależność; poczynione przez strony uzgodnienia przyjęły zatem, w praktyce, postać akceptacji przedstawicieli handlowych zarówno dla „sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę”, obowiązujących na terenie całego kraju, jak i dla „prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy”, bez prawa do „prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę”.

Jeżeli więc, skutek zawarcia „Porozumień ...”, sprzedawca uzyskał możliwość wpływania na strategie rynkowe przedstawicieli handlowych, a to poprzez narzucanie im cen odsprzedaży towarów ściśle wg cennika (tj. wg cen sztywnych), a ci możliwość, przynajmniej teoretyczną, przewidywania, ze znacznym prawdopodobieństwem i wyprzedzeniem, wysokości cen stosowanych przez konkurentów dystrybuujących te same produkty, to praktykę tę należy uznać za niedozwoloną ingerencję w te decyzje uczestnika sieci (tu: „dealerskiej”), które powinny i muszą pozostać w sferze jego swobodnego wyboru, bowiem tylko w takim wypadku, gdy żaden z podmiotów funkcjonujących na określonym rynku nie jest pewien decyzji cenowych konkurentów, można mówić o regulacyjnej roli rynku i swobodzie konkurencji (tu: wewnątrzmarkowej)¹⁹. Podobne stanowisko, odnoszące się wprost do stosowania w ramach porozumień pionowych cen

¹⁵ Jak podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2009r., sygnatura akt III SK 26/08, „Świadomość naruszenia zakazów wynikających z ustawy nie ma znaczenia z punktu widzenia kwalifikacji zachowania przedsiębiorcy jako praktyki ograniczającej konkurencję. Jej wykazanie nie jest konieczne do stwierdzenia bezprawności zachowania przedsiębiorcy naruszającego dyspozycję art. 5 ust. 1 ustawy [w obecnym stanie prawnym – art. 6 ust. 1 ustawy].”.

¹⁶ Por. wyrok z dnia 18 lipca 2008r., sygnatura akt VI ACa 11/08, w którym stwierdza się, iż: „do ustalenia [...], jaki był cel zawartego porozumienia wystarczające jest stwierdzenie, że [jego] uczestnicy [...] ograniczyli swoją swobodę w stosunkach z osobami trzecimi na podstawie wspólnego uzgodnienia”

¹⁷ Por. w tej sprawie wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 października 1972r. w sprawie 8/72 Vereeniging van Cementhandelaren przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich [w:] Prawo konkurencji Wspólnoty Europejskiej. Orzecznictwo, Tom 1: Orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z lat 1962-1989, Warszawa 2004, s. 138) oraz wyrok ETS z dnia 11 lipca 1989r. w sprawie 246/86 S.C. Belasco i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich [w:] tamże, s.

¹⁸ -488.

¹⁹ Por. wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000r., sygnatura akt XVII Ama 49/99

sztynnych, zajął Sąd Najwyższy, który w jednym z wyroków wskazał, iż „narzucanie [...] ceny odsprzedaży [...] ściśle według cennika jest niedozwoloną ingerencją w ich [dystrybutorów] samodzielność handlową, która usprawiedliwia uznanie jej za praktykę monopolistyczną [...]. Należy ona do grupy

praktyk, określanych w piśmiennictwie mianem porozumień wertykalnych, na podstawie których producent zapewnia sobie kontrolę rynku poprzez wyznaczanie sprzedawcy ceny, po jakiej ten ma sprzedawać jego wyroby. Prowadzi to do zakłóceń naturalnych mechanizmów rynkowych, kształtowanych prawami podaży i popytu, pozbawiając sprzedawcę możliwości indywidualizacji cen. Antykonkurencyjne ostrze takich praktyk jest więc oczywiste.”²⁰

W świetle powyższego obiektywny cel „Porozumień ...” zawieranych przez Jotul Polska i jego przedstawicieli handlowych uznaje się za antykonkurencyjny.

21. Już tylko na marginesie Prezes Urzędu podnosi, iż za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy uznaje podnoszone przez skarżonych przedsiębiorców argumenty dotyczące zarówno celu deklarowanego zawierania „Porozumień ...”, jak i odmiennego od zapisanego w nich sposobu ich realizacji.

21.1. I tak, nie może ostać się twierdzenie Jotul Polska i jego pracowników, jakoby celem wprowadzenia spornych postanowień nie był zamiar ograniczenia konkurencji na rynku, a wyłącznie dążenie do ochrony odbiorców finalnych (konsumentów) przed ewentualnymi nadużyciami ze strony przedstawicieli handlowych (odpowiednio do oświadczenia Jotul Polska: „zobowiązania te zostały wprowadzone do umów z zamiarem zapobiegania zjawisku zawyżania cen tych towarów przez przedstawicieli, a w szczególności stosowania wysokich marż (prowizji) i obciążania nimi konsumenta”, z kolei, stosownie do oświadczenia Wojciecha D., pracownika przedsiębiorcy, powodem wprowadzenia pierwszego z postanowień było „dążenie do zapewnienia konsumentowi, tj. klientowi detalicznemu, wyrównanego poziomu cen”, bowiem sprzedawca nie chciał, „aby te same produkty markowe, o określonej i znanej na rynku jakości, miały zawyżone ceny albo ceny te miały nie być adekwatne do danego produktu”, natomiast drugi z zapisów wprowadzono m.in. po to, by przedstawiciele handlowi „nie stosowali niedozwolonych z punktu widzenia prawa praktyk promocyjnych mających bardzo negatywny skutek dla klientów detalicznych”, polegających na tym, że „oferowali klientom [...] produkty w cenie wyższej niż zawarta w cenniku Spółki razem z rabatem, po zastosowaniu którego produkty miały takie same ceny, jak w [...] cenniku”).

Tymczasem, gdyby rzeczywisty (obiektywny) cel działań Jotul Polska był identyczny z deklarowanym (subiektywnym), to przedsiębiorca ten, mając do czynienia z przypadkami żądania przez przedstawicieli handlowych od nabywców finalnych cen nieadekwatnych „do danego produktu” lub „niedozwolonych z punktu widzenia prawa praktyk promocyjnych” i dążąc do tego, by temu zjawisku zapobiegać lub przeciwdziałać, w podobnych sytuacjach bądź to wypowiadałby „Porozumienie ...” kontrahentowi dopuszczającemu się takiego nadużycia, bądź to korzystałby z uprawnień wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 ze zmianami), nie narażając się przy tym na zarzut naruszenia przepisów innej ustawy, tj. ustawy o ochronie [...].

Jeżeli zatem Jotul Polska, nie zważając na to, iż zamiar „zapobiegania zjawisku zawyżania cen [...] towarów przez przedstawicieli, a w szczególności stosowania wysokich marż (prowizji) i obciążania nimi konsumenta” mógł być przez tego przedsiębiorcę skutecznie zrealizowany m.in. poprzez wykorzystanie instrumentów oferowanych przez powołaną wyżej ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zawierał – w celu, jak utrzymuje, ochrony interesów nabywców rozprowadzanych przez siebie pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do ich budowy oraz wykończenia – niedozwolone porozumienia polegające na ustaleniu, obowiązujących na terenie całego kraju, sztywnych cen tych produktów, to brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających uznać, że chęć zapobiegania czynom nieuczciwej konkurencji mogłaby usprawiedliwić, w jakikolwiek sposób, naruszenie ustawy o ochronie [...].

- 21.2. Podobnie, niezależnie od tego, iż większość przedstawicieli handlowych deklarowała w trakcie postępowania antymonopolowego, iż kwestionowanych zapisów „Porozumienia ...” nie realizowała

²⁰ Por. wyrok z dnia 16 stycznia 2003r., sygnatura akt I CKN 1200/00.

bądź to prowadząc, z różnych powodów i w różnym zakresie, samodzielnie, niezależną od wytycznych Jotul Polska politykę cenową, bądź to, pomimo podpisania tego dokumentu, nie nawiązując z tym przedsiębiorcą stosunków handlowych, również w tym wypadku przesłanki te nie uchylają zasadności postawionego im przez Prezesa Urzędu zarzutu uczestnictwa w zakazanym prawem porozumieniu ograniczającym konkurencję, a to dlatego, że z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy za nieistotne należy uznać zarówno to, czy planowany cel lub skutek został przez strony dokonujące uzgodnień osiągnięty, a poczynione uzgodnienia weszły w życie²¹, jak i to, czy organizator porozumienia przystąpił do egzekwowania zapisów niezgodnych z art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie [...]”²¹.

MOŻLIWOŚĆ WYŁĄCZENIA SPOD ZAKAZU ART. 6 UST. 1 PKT 1 USTAWY O OCHRONIE [...]

22. Stosownie do art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie [...], porozumienia, o których mowa w ust. 1 ustawy, są w całości lub w odpowiedniej części nieważne, z zastrzeżeniem jednak art. 7 i 8, które to zastrzeżenia powodują, iż „zakaz porozumień ograniczających konkurencję ma charakter względny”²², a „wyjątki od zakazu [...] mogą przyjąć postać wyjątków relatywizujących zakaz (uchylających zakaz ex ante) oraz wyjątków racjonalizujących zastosowanie zakazu (odstąpienie od sankcjonowania zakazu na podstawie analizy ex post rzeczywistych skutków porozumień”²³.

Jak podnosi się w piśmiennictwie, „do wyjątków relatywizujących zakaz zaliczają się tzw. wyjątki legalne (wyłączenia), ustanawiane za pomocą aktów stanowienia prawa”, przy czym „w polskim systemie przeciwdziałania porozumieniom ograniczającym konkurencję wyłączenia te ustanawiane są na dwóch poziomach: ustawowym i podustawowym” (odpowiednio: wyłączenia dla tzw. porozumień bagatelnych, przewidziane w art. 7 ustawy, oraz wyłączenia grupowe ustanawiane z mocy odpowiednich rozporządzeń Rady Ministrów), natomiast „racjonalizacja zakazu z art. 6 następuje [...] przede wszystkim poprzez legalny wyjątek indywidualny (wyjątek na zasadzie indywidualnej samooceny) polegający na tym, że przedsiębiorcy zaangażowani w porozumienie samodzielnie oceniają to, czy ich porozumienie spełnia przesłanki +efektywności ekonomicznej+ określone w art. 8 ust. 1”, choć „ocena ta może być poddana [...] weryfikacji Prezesa UOKiK (w drodze postępowania antymonopolowego) lub sądu (poprzez odwołanie od decyzji Prezesa UOKiK lub w ramach tzw. prywatnego wdrażania zakazu praktyk ograniczających konkurencję)”²⁴.

23. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy, zakazu wynikającego z art. 6 ust. 1 nie stosuje się do porozumień zawieranych pomiędzy:
- 1) konkurentami, których łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 5%,
 - 2) przedsiębiorcami, którzy nie są konkurentami, jeżeli udział w rynku posiadany przez któregokolwiek z nich w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 10%, tj. porozumień, które – ze względu na niewielki udział ich uczestników w rynku właściwym – tylko w ograniczonym zakresie wpływają na stan konkurencji na tym rynku, z tym jednak, że po myśli art. 7 ust. 2 ustawy, zasady de minimis nie stosuje się do przypadków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 7, tj. m.in. do tych porozumień, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów (a takiemu celowi służyły, zdaniem Prezesa Urzędu, kwestionowane w postępowaniu antymonopolowym zapisy „Porozumień ...”).

Z kolei, zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, a taki charakter ma porozumienie zawiązane przez Jotul Polska i jego przedstawicieli handlowych, wyłączenia nie stosuje się do tych spośród porozumień wertykalnych, które bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi okolicznościami zależnymi od stron tych porozumień, mają na celu, w szczególności, ograniczenie

²¹ Por. wyrok SOKiK z dnia 29 maja 2008r., sygnatura akt XVII Ama 53/07. ²¹ Por. wyrok SOKiK z dnia 10 września 2003r., sygnatura akt Ama 136/02.

²² Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, pod redakcją T. Skoczego, s. 368.

²³ Tamże, s. 368.

²⁴ Tamże, s. 368-369.

prawa nabywcy do ustalania ceny sprzedaży przez narzucenie przez dostawcę minimalnych lub o określonej wysokości (sztywnych) cen sprzedaży towarów objętych porozumieniem (a na realizację tego właśnie celu ukierunkowane były „Porozumienia ...”).

W końcu, jak stanowi art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie [...], zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, nie stosuje się do porozumień, które jednocześnie:

- 1) przyczyniają się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego,
- 2) zapewniają nabywcy lub użytkownikowi odpowiednią część wynikających z porozumień korzyści,
- 3) nie nakładają na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów,
- 4) nie stwarzają tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów,

przy czym ciężar udowodnienia zaistnienia (łącznie) tych okoliczności spoczywa na przedsiębiorcy zainteresowanym ewentualnym wyłączeniem (art. 8 ust. 2 ustawy).

24. Skoro strony przyjęły, jak to wynika wprost z treści kwestionowanych postanowień „Porozumień ...”, iż podstawą odsprzedaży przez przedstawicieli handlowych produktów oferowanych przez Jotul Polska będą „wzory i cenniki dostarczane przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski”, a obowiązkiem przedstawicieli prowadzenie polityki cenowej „zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy”, bez prawa podejmowania „samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę”, skoro tak poczynione uzgodnienia skutkowały nie tylko narzuceniem kontrahentom przez Jotul Polska, ale i przyjęciem przez nich, obowiązku stosowania cen o określonej wysokości (sztywnych), to nie zaistniały, zdaniem Prezesa Urzędu, warunki pozwalające wyłączyć przedmiotowe porozumienie spod zakazu art. 6 ust. pkt 1 ustawy o ochronie [...] tak na podstawie reguły de minimis, jak i na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (a to dlatego, że kwestionowane zapisy „Porozumień ...” mają charakter „klauzul czarnych”, zakazanych bezwzględnie).

Podobnie, wobec tego, że uczestnicy porozumienia, z wyjątkiem przedsiębiorcy „Salata” FH-U Anna Salata, ani nie powołali się na treść art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie [...], ani, tym bardziej, nie przedstawili spójnej i wyczerpującej argumentacji pozwalającej na przyjęcie, iż spełnione zostały, kumulatywnie, przesłanki wymienione w tym przepisie, a ww. przedsiębiorca, pomimo, że przywołał art. 8 ust. 1 ustawy, to jednak przekonywającego dowodu spełnienia warunków, o których mowa w tym przepisie, nie przeprowadził, Prezes Urzędu również i na tej podstawie nie znalazł powodów umożliwiających mu usprawiedliwienie porozumienia zawartego przez Jotul Polska i jego przedstawicieli handlowych.

25. Już tylko na marginesie powyższego organ antymonopolowy podnosi, iż w wypadku tych spośród naruszeń art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie [...], którym nie można przypisać znamion „wyjątków relatywizujących zakaz” lub „wyjątków racjonalizujących zastosowanie zakazu”, a do takich należy praktyka będąca przedmiotem oceny w postępowaniu antymonopolowym, które kończy niniejsza decyzja, „drugorzędnego znaczenia” nabiera „określenie rynku właściwego i udziału w nim porozumiewających się podmiotów”, z tego przede wszystkim powodu, że „nawet ewentualne uchybienia w tym zakresie i błędne przyjęcie udziału rynkowego nie ma znaczenia dla treści rozstrzygnięcia”²⁵.
26. Wobec tego, iż odniesieniu do przedsiębiorców, którym postawiono zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], przesłanki wymienione w punkcie 15 decyzji zostały, kumulatywnie, spełnione, Prezes Urzędu uznaje za dowiedzione zawarcie przez Jotul Polska i jego przedstawicieli handlowych

²⁵ Por., odpowiednio, wyroki SOKiK z dnia 14 lutego 2007r., sygnatura akt XVII Ama 98/06, i z dnia 29 maja 2008r., sygnatura akt XVII Ama 53/07, ale także stanowisko piśmiennictwa: „W przypadku porozumień ograniczających konkurencję, szczególnie tzw. hard core restriction, kwestia rynku właściwego może pozostać otwarta (w szczególności w jego aspekcie geograficzny), ponieważ udział w rynku właściwym uczestników porozumienia pozostaje irrelevantny z punktu widzenia orzekania.” (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, pod redakcją C. Banasińskiego i E. Pionka, s. 192).

ograniczającego konkurencję porozumienia na krajowym rynku dystrybucji pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze i elementów przydatnych do

ich budowy oraz wykończenia w zakresie postanowień wymienionych w punkcie I sentencji decyzji.

ZANIECHANIE STOSOWANIA PRAKTYKI OGRANICZAJĄCEJ KONKURENCJĘ ZAKAZANEJ Z MOCY ART. 6 UST. 1 PKT 1 USTAWY O OCHRONIE [...]

27. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, pierwsze z objętych postępowaniem antymonopolowym „Porozumień ...” Jotul Polska podpisał w dniu 28 grudnia 2000r. z przedsiębiorcą „Salata” FH-U Anna Salata, natomiast ostatnie w dniu 20 sierpnia 2007r. z przedsiębiorcami: PH-U „Komibud” Mieczysław Hrycaj, „MAAD” PH-U Maria Wiśniewska, PW „Kris” Krzysztof Adamiec i „Rad-Kaf” Marek Radecki.

Wprowadzenie przez Jotul Polska do obrotu gospodarczego, z dniem 1 października 2007r., „Umów ...” niezawierających już sprzecznych z prawem zapisów jest istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy o tyle, o ile „Umowy ...” te były i są zawierane nie tylko z nowymi przedstawicielami handlowymi (w tym zakresie nie były i nie są one przedmiotem zainteresowania Prezesa Urzędu), ale i zastępowały, w wypadku wielu przedstawicieli dotychczasowych, podpisane z nimi wcześniej „Porozumienia ...”.

I tak, wejście w życie „Umów ...” łączących Jotul Polska z przedsiębiorcami:

- PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz, FHU „Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg, „WAIS” Wacław Anuszkiewicz, „Murarstwo” Zenon Stanisławski, FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowski „Kominki i Systemy Ogrzewcze”, PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda, „ABC Kominki” Maciej Banaszczyk, Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak, „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk, „POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o., „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald, PHU „Staner” Elżbieta Stanke, PHU „Kominki” Aureliusz Michalec, „Kominki-Nowicka” Beata Nowicka, „Rad-Kaf” Marek Radecki, co nastąpiło z dniem 1 października 2007r.,
- FW „Kwidziński”, FW „Salonik u Marzeny” Marzena Grotha-Czerwińska, „Duet” Zbigniew Marcinkowski, co nastąpiło z dniem 1 grudnia 2007r.,
- Zbigniew Tschuk WP „Tytus”, PW „Kris” Krzysztof Adamiec, co nastąpiło z dniem 1 stycznia 2008r.,
- FH-U „Roben” Robert Olszewski, co nastąpiło z dniem 2 stycznia 2008r.,
- „Salata” FH-U Anna Salata, FH-U „Klimaro” Barski Jacek, co nastąpiło z dniem 1 lutego 2008r.,
- „Rosner II” P. Rosner Spółka jawna, „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz, „Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża, „Konservacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk, FH-U Anna Pułka, co nastąpiło z dniem 1 marca 2008r.,
- „Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o., „FH-U Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”, Przedsiębiorstwo „Sandra” Anna Maciejak, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze, „Ardor” Spółka z o.o., PH-U „Decor” Żaneta Puka, „Akant” Iwona Kulig, „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c., co nastąpiło z dniem 1 kwietnia 2008r.,
- PHU „Pierre” Piotr Standziak, „Aurora” Hubert Walczak, Mirosław Andrzejewski, FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska i „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki, co nastąpiło z dniem 1 maja 2008r.,
- „Interior” Adam Kuczwański, „VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja”, PU-H Leszek Gołębski, co nastąpiło z dniem 1 czerwca 2008r.,
- FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg, „Adkom” Arkadiusz Dynaburski, co nastąpiło z dniem 1 września 2008r.,
- „Idea Kamart” Paweł Szczęsnowski, co nastąpiło z dniem 1 listopada 2008r.,
- „Kominki-Spychalski”, WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej, „Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz”, PPHU „Agat” Zbigniew Gut, „Modom Podhale” Spółka z o.o., co nastąpiło z dniem 1 stycznia 2009r.,

- MK PH-U Jolanta i Marek Kwiatek s.c., co nastąpiło z dniem 23 stycznia 2009r., skutkowało tym, że kwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia „Porozumień ...”, podobnie jak i same „Porozumienia ...”, przestały, z przywołanymi wyżej datami, obowiązywać.
28. Z kolei, od pozostałych „Porozumień ...” odstąpiono wskutek wypowiedzenia ich przez Jotul Polska, a następnie rozwiązania; stało się tak w stosunku do przedsiębiorców:
- „Petra” Edward Życki, PH-U „Komibud” Mieczysław Hrycaj, PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski, „Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny, FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska, „Kombud” Mariusz Szkarłat, FBHU „Westa” Zbigniew Bębniak, „Pracownia Rzeźby” Jarosław Czeczil (wypowiedzenia noszą datę 12 sierpnia 2008r., rozwiązanie „Porozumień ...” nastąpiło z dniem 30 września 2008r., a zatem przestały one obowiązywać od dnia 1 października 2008r.),
 - PP-U-H Dariusz Zaorski (wypowiedzenie nosi datę 12 sierpnia 2008r., rozwiązanie „Porozumienia ...” nastąpiło z dniem 30 listopada 2008r., a zatem przestało ono obowiązywać z dniem 1 grudnia 2008r.),
 - „Apartamenty” Krystyna Funke, „Uniflam” – Ewa Garycka, „MAAD” PH-U Maria Wiśniewska (wypowiedzenia noszą datę 1 września 2008r., rozwiązanie „Porozumienia ...” nastąpiło z dniem 31 października 2008r., a zatem przestało ono obowiązywać z dniem 1 listopada 2008r.),
 - „Fordon” s.c. (wypowiedzenie nosi datę 24 września 2008r., a rozwiązanie „Porozumienia ...” nastąpiło z dniem 31 października 2008r., a zatem przestało ono obowiązywać z dniem 1 listopada 2008r.),
 - PP-H „Kokoszka-Lotz” (wypowiedzenie nosi datę 23 stycznia 2009r., a rozwiązanie „Porozumienia ...” nastąpiło z dniem 28 lutego 2009r., a zatem przestało ono obowiązywać z dniem 1 marca 2009r.).
29. „Porozumienie ...” podpisane przez Jotul Polska i przedsiębiorcę H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas w dniu 20 czerwca 2006r. zostało zawarte na okres 12 miesięcy, tj. obowiązywało do dnia 19 czerwca 2007r., a zatem przestało obowiązywać z dniem 20 czerwca 2007r.
30. Niezależnie od tego, że Jotul Polska po zawarciu w sierpniu 2007r. ostatnich „Porozumień ...” wprowadził do obrotu gospodarczego, z dniem 1 października 2007r., „Umowy ...”, treść których nie zawierała już kwestionowanych zapisów, to do dnia 28 lutego 2009r. wcześniej podpisane „Porozumienia ...”, co do zasady, akceptował (z tym dniem ostatnie z nich zostało rozwiązane), a to oznacza, iż dopiero od dnia 1 marca 2009r. przedsiębiorca ten w sposób wyraźny i definitywny odzegnał się od stosowania zapisów naruszających art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...].
31. Mając na uwadze, iż w okolicznościach faktycznych sprawy istnieją, jak wykazano wyżej, przesłanki pozwalające uznać, iż przedsiębiorcy, którym postawiono i udowodniono zarzut uczestnictwa w niedozwolonym porozumieniu ograniczającym konkurencję, od udziału w tym porozumieniu, aczkolwiek w różny sposób i w różnych terminach, jednak odstąpili, Prezes Urzędu, odpowiednio do treści art. 11 ust. 2 ustawy o ochronie [...], wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdza, w punkcie I sentencji decyzji, zaniechanie jej stosowania.

UMORZENIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE STOSOWANIA PRAKTYKI OGRANICZAJĄCEJ KONKURENCJĘ ZAKAZANEJ Z MOCY ART. 6 UST. 1 PKT 1 USTAWY O OCHRONIE [...]

32. Odpowiednio do art. 83 ustawy o ochronie [...], „w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego z zastrzeżeniem art. 84 [W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed Prezesem Urzędu w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227-315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego]”.

Z kolei, stosownie do art. 105 Kodeksu postępowania administracyjnego, „gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.”

Jak podnosi się w piśmiennictwie, „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego (...) oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się

postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym”.²⁶

33. Mając na uwadze, iż:

- Jakub Hajdziony, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki i Piece” Jakub Hajdziony w Krotoszynie, został decyzją Burmistrza Krotoszyna z dnia 11 kwietnia 2005r., tj. jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, które kończy niniejsza decyzja, wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej,
- Zbigniew Bębniak, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą FBHU „Westa” w Szczecinie, został decyzją Prezydenta Miasta Krotoszyna z dnia 6 stycznia 2010r., tj. już w trakcie postępowania antymonopolowego, które kończy niniejsza decyzja, wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej,

wskutek czego ww. utracili status przedsiębiorcy warunkujący możliwość postawienia im zarzutu i stwierdzenia stosowania przez nich praktyki ograniczającej konkurencję, naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. pkt 1 ustawy o ochronie [...], polegającej na zawarciu przez nich z Jotul Polska Spółka z o.o. z siedzibą w Gdańsku porozumienia na krajowym rynku dystrybucji pieców, wkładów kominkowych i systemów grzewczych na ciepłe powietrze oraz elementów przydatnych do ich budowy oraz wykończenia, polegającego na przyjęciu w łączących strony „Porozumieniach o współpracy” zapisów o treści:

- „Przedstawiciel dokonuje sprzedaży na podstawie wzorów i cenników dostarczanych przez Sprzedawcę, które obowiązują na terenie całej Polski.” oraz
- „Przedstawiciel zobowiązuje się do prowadzenia polityki cenowej zgodnej z ustaleniami Sprzedawcy. Przedstawiciel nie ma prawa do prowadzenia samodzielnych działań promocyjnych dotyczących rabatów cenowych na towary dostarczane przez Sprzedawcę.”,

Prezes Urzędu uznaje postępowanie prowadzone pod sygnaturą akt RGD.410-1/08/10/HK, w tym zakresie, za bezprzedmiotowe i orzeka, jak w punkcie II sentencji decyzji.

KARY PIENIĘŻNE

34. Odpowiednio do art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], „Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i 8 lub naruszenia zakazu określonego w art. 9.”

Wobec tego, iż z treści powołanego przepisu wynika, że kara nakładana na przedsiębiorcę ma charakter fakultatywny, to na Prezesie Urzędu ciąży obowiązek rozstrzygnięcia, w danej sprawie, zarówno w kwestii zasadności i konieczności jej nałożenia, jak i wysokości, z tym jednak, że o ile ustawa o ochronie [...] nie dostarcza żadnych wskazówek w przedmiocie przesłanek, po spełnieniu których kara powinna być nakładana, o tyle w art. 111 wskazuje się, iż ustalając jej wysokość należy wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także, jeśli takie miało miejsce, uprzednie naruszenie przez karany podmiot przepisów ustawy; równocześnie, nie budzi wątpliwości i to, iż ostateczna wysokość kary nie może pozostać bez związku ze stopniem zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowaną praktyką, potencjałem ekonomicznym przedsiębiorcy, skutkami praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalnym poziomem kary wynikającym z przepisów ustawy oraz celami, jakie wskutek jej nałożenia organ antymonopolowy zamierza osiągnąć, tj. represyjnym (rozumianym jako dolegliwość z tytułu naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...]) i/lub prewencyjnym (rozumianym jako zapobieganie podobnym naruszeniom w przyszłości)²⁷.

W końcu, aczkolwiek, jak to wynika wprost z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], kara pieniężna może być nałożona niezależnie od tego, czy stosowne przepisy tej ustawy uczestnik porozumienia naruszył umyślnie, czy też nieumyślnie, a zatem nawet bez względu na okoliczność występowania po jego stronie winy rozumianej jako świadomość bezprawności określonego zachowania, to również i ta okoliczność

²⁶ Adamiak B., Borkowski J., Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 1996, s. 462.

²⁷ Por. w tej sprawie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000r., sygnatura akt I KKN 793/98.

(umyślność/nieumyślność naruszenia) powinna zostać wzięta pod uwagę przy wymierzaniu kary, w tym przy miarkowaniu jej wysokości²⁸.

35. Biorąc pod uwagę, iż w punkcie I sentencji decyzji stwierdzono czasowe naruszenie przez Jotul Polska i wymienionych tamże jego przedstawicieli handlowych zakazu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], a to poprzez udział w porozumieniu cenowym, które nie korzysta z wyłączenia ani na podstawie art. 7 i 8 ustawy, ani na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, Prezes Urzędu stwierdza, iż okoliczność ta stanowi wystarczającą przesłankę upoważniającą do nałożenia na każdego z uczestników tego porozumienia kary pieniężnej, w takiej jednak wysokości, by jej górna granica nie przekraczała poziomu 10% przychodu osiągniętego przez niego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary; informacje dotyczące wysokości przychodu uzyskanego w roku 2009 przez przedsiębiorców, o których mowa wyżej, oraz maksymalne dopuszczalne poziomy kar zamieszczono w tablicy 1.

Tablica 1

L.P.	PRZEDSIĘBIORCA	PRZYCHÓD [zł]	KARA MAKSYMALNA W WYSOKOŚCI 10% PRZYCHODU
1.	Jotul Polska Spółka z o.o.	(...)	(...)
2.	PHU „Pierre” Piotr Standziak	(...)	(...)
3.	Bartosz Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
4.	Piotr Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
5.	„Kominki-Spychalski” Grzegorz Spychalski	(...)	(...)
6.	„Interior” Adam Kuczwalski	(...)	(...)
7.	PP-U-H Dariusz Zaorski	(...)	(...)
8.	PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz	(...)	(...)
9.	„Aurora” Hubert Walczak	(...)	(...)
10.	„VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” Jarosław Józefowicz	(...)	(...)
11.	„Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.	(...)	(...)
12.	„Idea Kamart” Paweł Szczęsnowski	(...)	(...)
13.	WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej	(...)	(...)
14.	„Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński” Janusz Soiński	(...)	(...)
15.	„Apartamenty” Krystyna Funke	(...)	(...)
16.	„Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz”	(...)	(...)
17.	„Sandra” Anna Maciejak	(...)	(...)
18.	„Uniflam” – Ewa Garycka	(...)	(...)
19.	„Rosner II” P. Rosner Spółka jawna	(...)	(...)
20.	„Petra” Edward Życki	(...)	(...)
21.	PH-U „Komibud” Mieczysław Hrycaj	(...)	(...)
22.	„Pracownia Rzeźby” Jarosław Czczil	(...)	(...)
23.	„Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg	(...)	(...)
24.	Jolanta Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)
25.	Marek Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)

²⁸ Ustawa o ochronie Konkurencji i konsumentów. Komentarz, pod red. K. Kohoutka i M. Sieradzkiej, Warszawa 2008, s. 1026-1027.

26.	PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski	(...)	(...)
27.	„Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny	(...)	(...)
28.	PP-H „Kokoszka-Lotz” Lidia Kokoszka	(...)	(...)
29.	Jan Autuchiewicz, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
30.	Marcin Miksza, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
31.	PU-H Leszek Gołębski	(...)	(...)
32.	Mirosław Andrzejewski	(...)	(...)
33.	FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg	(...)	(...)
34.	FH-U „Art-A” Grażyna Deregowska	(...)	(...)
35.	PPHU „Agat” Zbigniew Gut	(...)	(...)
36.	„Ardor” Spółka z o.o.	(...)	(...)
37.	PH-U „Decor” Żaneta Puka	(...)	(...)
38.	„Adkom” Arkadiusz Dynaburski	(...)	(...)
39.	„Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz	(...)	(...)
40.	„Kombud” Mariusz Szkarłat	(...)	(...)
41.	„Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża	(...)	(...)
42.	„Modom Podhale” Spółka z o.o.	(...)	(...)
43.	FH-U „Roben” Robert Olszewski	(...)	(...)
44.	„Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk	(...)	(...)
45.	FU-H Anna Pułka	(...)	(...)
46.	„MAAD” PH-U Maria Wiśniewska	(...)	(...)
47.	„WAIS” Wacław Anuszkiewicz	(...)	(...)
48.	„Murarstwo” Zenon Stanisławski	(...)	(...)
49.	FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowsy „Kominki i Systemy Ogrzewcze”	(...)	(...)
50.	„Salata” FH-U Anna Salata	(...)	(...)
51.	PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda	(...)	(...)
52.	FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska	(...)	(...)
53.	„ABC Kominki” Maciej Banaszczyk	(...)	(...)
54.	„Akant” Iwona Kulig	(...)	(...)
55.	Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak	(...)	(...)
56.	Magdalena Lehmann, „Kafel” Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej s.c.	(...)	(...)
57.	Waldemar Lehmann, „Kafel” Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej s.c.	(...)	(...)
58.	FH-U „Klimaro” Jacek Barski	(...)	(...)
59.	Tadeusz Rawski, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
60.	Teresa Rawska, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
61.	H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas	(...)	(...)
62.	„Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk	(...)	(...)
63.	FW „Kwidziński”	(...)	(...)
64.	„POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.	(...)	(...)
65.	„Piecze i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis” Sylwester Kurcwald	(...)	(...)

66.	FW „Salonik u Marzeny” Marzena Grotha-Czerwińska	(...)	(...)
67.	PHU „Staner” Elżbieta Stanke	(...)	(...)
68.	PHU „Kominki” Aureliusz Michalec	(...)	(...)
69.	WP „Tytus” Zbigniew Tschuk	(...)	(...)
70.	„Kominki-Nowicka” Beata Nowicka	(...)	(...)
71.	PW „Kris” Krzysztof Adamiec	(...)	(...)
72.	„Duet” Zbigniew Marcinkowski	(...)	(...)
73.	„Rad-Kaf” Marek Radecki	(...)	(...)
74.	„Kominki-Juras” Jerzy Głębocki	(...)	(...)

36. Jako że ustawa o ochronie [...], definiując wyłącznie maksymalny poziom kary pieniężnej, która może być nałożona na przedsiębiorcę dopuszczającego się przekroczenia sformułowanych w niej zakazów, nie przesądza jednak w żaden sposób o wysokości bezwzględnej tej kary, pozostawiając rozstrzygnięcie tej kwestii dyskrecjonalnej decyzji Prezesa Urzędu, ten za punkt wyjścia kalkulacji rzeczywistych kar pieniężnych, których górne granice stanowią kwoty zapisane w tabelicy 1, przyjmuje ocenę wagi (natury) stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...] w postaci określonego odsetka przychodu przedsiębiorcy²⁹.

Mając na względzie, iż przedmiotem postępowania antymonopolowego, które kończy niniejsza decyzja, jest porozumienie wertykalne wpływające na ostateczną cenę towaru dla odbiorcy końcowego (konsumenta), mając także na względzie i to, że cena wynikająca z „Porozumień ...” miała charakter parametru sztywnego, ograniczającego swobodę przedstawicieli handlowych Jotul Polska w sposób daleko bardziej restrykcyjny niż ewentualna cena minimalna, Prezes Urzędu uznał, że natura stwierdzonego naruszenia jest tego rodzaju, iż należy je zaliczyć do naruszeń poważnych, a odsetek kształtujący karę przyjąć na poziomie (...) % wielkości przychodu każdego z przedsiębiorców uczestniczących w porozumieniu; wyniki obliczeń uwzględniających przyjęty odsetek przedstawiono w tabelicy 2.

Tablica 2

L.P.	PRZEDSIĘBIORCA	PRZYCHÓD [zł]	(...) % PRZYCHODU
1.	Jotul Polska Spółka z o.o.	(...)	(...)
2.	PHU „Pierre” Piotr Standziak	(...)	(...)
3.	Bartosz Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
4.	Piotr Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
5.	„Kominki-Spychalski” Grzegorz Spychalski	(...)	(...)
6.	„Interior” Adam Kuczwański	(...)	(...)
7.	PP-U-H Dariusz Zaorski	(...)	(...)
8.	PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz	(...)	(...)
9.	„Aurora” Hubert Walczak	(...)	(...)
10.	„VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” Jarosław Józefowicz	(...)	(...)
11.	„Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.	(...)	(...)
12.	„Idea Kamart” Paweł Szczęsowski	(...)	(...)
13.	WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej	(...)	(...)
14.	„Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”	(...)	(...)
15.	„Apartamenty” Krystyna Funke	(...)	(...)

²⁹ Metodologię ustalania przez Prezesa Urzędu wysokości kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorców na podstawie ustawy o ochronie [...] przedstawiają „Wyjaśnienia w sprawie ustalania wysokości kar pieniężnych za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję” dostępne pod adresem: http://www.uokik.gov.pl/wyjasnienia_w_sprawie_kar3.php.

16.	„Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz”	(...)	(...)
17.	„Sandra” Anna Maciejak	(...)	(...)
18.	„Uniflam” – Ewa Garycka	(...)	(...)
19.	„Rosner II” P. Rosner Spółka jawna	(...)	(...)
20.	„Petra” Edward Życki	(...)	(...)
21.	PH-U „Komibud” Mieczysław Hrycaj	(...)	(...)
22.	„Pracownia Rzeźby” Jarosław Czeczil	(...)	(...)

23.	„Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg	(...)	(...)
24.	Jolanta Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)
25.	Marek Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)
26.	PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski	(...)	(...)
27.	„Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny	(...)	(...)
28.	PP-H „Kokoszka-Lotz” Lidia Kokoszka	(...)	(...)
29.	Jan Autuchiewicz, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
30.	Marcin Miksza, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
31.	PU-H Leszek Gołębski	(...)	(...)
32.	Mirosław Andrzejewski	(...)	(...)
33.	FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg	(...)	(...)
34.	FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska	(...)	(...)
35.	PPHU „Agat” Zbigniew Gut	(...)	(...)
36.	„Ardor” Spółka z o.o.	(...)	(...)
37.	PH-U „Decor” Żaneta Puka	(...)	(...)
38.	„Adkom” Arkadiusz Dynaburski	(...)	(...)
39.	„Galeria Art - Kominki” Paweł Długosz	(...)	(...)
40.	„Kombud” Mariusz Szkarłat	(...)	(...)
41.	„Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża	(...)	(...)
42.	„Modom Podhale” Spółka z o.o.	(...)	(...)
43.	FH-U „Roben” Robert Olszewski	(...)	(...)
44.	„Konservacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk	(...)	(...)
45.	FU-H Anna Pułka	(...)	(...)
46.	„MAAD” PH-U Maria Wiśniewska	(...)	(...)
47.	„WAIS” Wacław Anuszkiewicz	(...)	(...)
48.	„Murarstwo” Zenon Stanisławski	(...)	(...)
49.	FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowsy „Kominki i Systemy Ogrzewcze”	(...)	(...)
50.	„Salata” FH-U Anna Salata	(...)	(...)
51.	PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda	(...)	(...)
52.	FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska	(...)	(...)
53.	„ABC Kominki” Maciej Banaszczyk	(...)	(...)
54.	„Akant” Iwona Kulig	(...)	(...)
55.	Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak	(...)	(...)
56.	Magdalena Lehmann, „Kafel” Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej s.c.	(...)	(...)

57.	Waldemar Lehman, „Kafel” Firma Handlowo-Uslugowa Branzy Zduńskiej s.c.	(...)	(...)
58.	FH-U „Klimaro” Jacek Barski	(...)	(...)
59.	Tadeusz Rawski, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
60.	Teresa Rawska, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
61.	H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas	(...)	(...)
62.	„Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk	(...)	(...)
63.	FW „Kwidziński”	(...)	(...)
64.	„POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.	(...)	(...)
65.	Sylwester Kurcwald, „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis”	(...)	(...)
66.	FW „Salonik u Marzeny” Marzena Grotha-Czerwińska	(...)	(...)
67.	PHU „Staner” Elżbieta Stanke	(...)	(...)
68.	PHU „Kominki” Aureliusz Michalec	(...)	(...)
69.	WP „Tytus” Zbigniew Tschuk	(...)	(...)
70.	„Kominki-Nowicka” Beata Nowicka	(...)	(...)
71.	PW „Kris” Krzysztof Adamiec	(...)	(...)
72.	„Duet” Zbigniew Marcinkowski	(...)	(...)
73.	„Rad-Kaf” Marek Radecki	(...)	(...)
74.	„Kominki-Juras” Jerzy Głębocki	(...)	(...)

37. Wyrażając pogląd, iż wymiar kary pieniężnej winien być skorelowany nie tylko z naturą naruszenia przez przedsiębiorcę/przedsiębiorców przepisów ustawy o ochronie [...], ale, nadto, z zakresem i siłą wpływu tego naruszenia na stan konkurencji na rynku właściwym, organ antymonopolowy poddał analizie specyfikę:

- rynku, na którym doszło do naruszenia przez Jotul Polska i przedstawicieli handlowych tego przedsiębiorcy reguł konkurencji,
- działalności na tym rynku uczestników porozumienia, a po jej przeprowadzeniu stwierdził, iż:
- zarówno grupa produktów będących przedmiotem dystrybucji w systemie zorganizowanym przez Jotul Polska i obsługiwanym przez jego przedstawicieli handlowych, tj. piece, wkłady kominkowe, systemy grzewcze na ciepłe powietrze oraz elementy przydatne/niezbędne do ich uruchomienia i właściwego funkcjonowania, jak i konstrukcja samego systemu sprzedaży, nie były i nie są, w ocenie Prezesa Urzędu, na tyle specyficzne, by nabywcy finalni (detaliczni) nie mogli, bez większych nakładów czasu i kosztów, przenieść popytu zgłaszanego pod adresem Jotul Polska na łatwo dostępne produkty podobnego rodzaju, o konkurencyjnych cenach, oferowane przez innych funkcjonujących na rynku właściwym, licznych, producentów/dystrybutorów, rozprowadzane w kanałach sprzedaży o własnościach zbliżonych do „sieci dealerskiej” Jotul Polska,
- pomimo tego, że kwestionowane porozumienie formalnie wiązało strony m.in. w przedmiocie postanowień sprzecznych z zakazem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], to, jak na to wskazuje materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, zarówno zdecydowana większość przedstawicieli handlowych prowadziła, w praktyce, politykę cenową samodzielną, niezależną od wytycznych wynikających z treści ww. postanowień (powiązaną natomiast z rzeczywistymi warunkami konkurencji na rynku), jak i Jotul Polska ani nie włączył do tekstu „Porozumień ...” jakichkolwiek zapisów upoważniających tego przedsiębiorcę do kontroli cen detalicznych pobieranych przez przedstawicieli handlowych od nabywców finalnych, ani nie podejmował wobec nich, niezależnie od braku takiego zapisu, żadnych działań sprawdzających i/lub dyscyplinujących.

W związku z tym, że przedmiotowe naruszenie dotyczy grupy produktów, które – tak z punktu widzenia zainteresowanych nimi konsumentów, jak i z punktu widzenia różnych sektorów gospodarki narodowej – nie należą do produktów o szczególnym, priorytetowym dla nich znaczeniu, w związku także i z tym, iż

niezależnie od pewnego ograniczenia współzawodnictwa wewnątrzmarkowego, jakie potencjalnie mogło mieć jednak miejsce wskutek zawarcia porozumienia, brak jest dowodów na to, by ewentualne konsekwencje tego ograniczenia były nieodwracalne bądź trudno odwracalne tak dla stanu konkurencji na rynku właściwym, któremu właściwy jest m.in. brak znaczących barier wejścia, jak i dla nabywców finalnych tych produktów, Prezes Urzędu postanowił obniżyć kwoty kar zapisanych w tabelicy 2 o 40%, tj. do poziomu przedstawionego w tabelicy 3.

Tablica 3

L.P.	PRZEDSIĘBIORCA	(...)% PRZYCHODU	40%
1.	Jotul Polska Spółka z o.o.	(...)	(...)
2.	PHU „Pierre” Piotr Standziak	(...)	(...)
3.	Bartosz Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
4.	Piotr Fordoński, „Fordon” s.c.	(...)	(...)
5.	„Kominki-Spychalski” Grzegorz Spychalski	(...)	(...)
6.	„Interior” Adam Kuczwański	(...)	(...)
7.	PP-U-H Dariusz Zaorski	(...)	(...)
8.	PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz	(...)	(...)
9.	„Aurora” Hubert Walczak	(...)	(...)
10.	„VENTO Kominki, Ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” Jarosław Józefowicz	(...)	(...)
11.	„Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.	(...)	(...)
12.	„Idea Kamart” Paweł Szczęsnowski	(...)	(...)
13.	WPPHU „Tech-Kom” Wiesław Durlej	(...)	(...)
14.	„Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”	(...)	(...)
15.	„Apartamenty” Krystyna Funke	(...)	(...)
16.	„Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz”	(...)	(...)
17.	„Sandra” Anna Maciejak	(...)	(...)
18.	„Uniflam” – Ewa Garycka	(...)	(...)
19.	„Rosner II” P. Rosner Spółka jawna	(...)	(...)
20.	„Petra” Edward Życki	(...)	(...)
21.	PH-U „Komibud” Mieczysław Hrycaj	(...)	(...)
22.	„Pracownia Rzeźby” Jarosław Czeźcil	(...)	(...)
23.	„Ma-Ciąg” Mirosław Maciąg	(...)	(...)
24.	Jolanta Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)
25.	Marek Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)
26.	PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski	(...)	(...)
27.	„Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny	(...)	(...)
28.	PP-H „Kokoszka-Lotz” Lidia Kokoszka	(...)	(...)
29.	Jan Autuchiewicz, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
30.	Marcin Miksza, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)
31.	PU-H Leszek Gołębski	(...)	(...)
32.	Mirosław Andrzejewski	(...)	(...)
33.	FHU „Ekotherm” Krzysztof Nieciąg	(...)	(...)
34.	FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska	(...)	(...)

35.	PPHU „Agat” Zbigniew Gut	(...)	(...)
36.	„Ardor” Spółka z o.o.	(...)	(...)
37.	PH-U „Decor” Żaneta Puka	(...)	(...)
38.	„Adkom” Arkadiusz Dynaburski	(...)	(...)
39.	„Galeria Art - Kominki” Paweł Długosz	(...)	(...)
40.	„Kombud” Mariusz Szkarłat	(...)	(...)
41.	„Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża	(...)	(...)
42.	„Modom Podhale” Spółka z o.o.	(...)	(...)
43.	FH-U „Roben” Robert Olszewski	(...)	(...)
44.	„Konservacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk	(...)	(...)
45.	FU-H Anna Pułka	(...)	(...)
46.	„MAAD” PH-U Maria Wiśniewska	(...)	(...)
47.	„WAIS” Wacław Anuszkiewicz	(...)	(...)
48.	„Murarstwo” Zenon Stanisławski	(...)	(...)
49.	FH-U Elżbieta i Marek Zajączkowsy „Kominki i Systemy Ogrzewcze”	(...)	(...)
50.	„Salata” FH-U Anna Salata	(...)	(...)
51.	PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda	(...)	(...)
52.	FH-U „Gana” Jadwiga Brodowska	(...)	(...)
53.	„ABC Kominki” Maciej Banaszczyk	(...)	(...)
54.	„Akant” Iwona Kulig	(...)	(...)
55.	Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak	(...)	(...)
56.	Magdalena Lehmann, „Kafel” Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej s.c.	(...)	(...)
57.	Waldemar Lehman, „Kafel” Firma HandlowoUsługowa Branży Zduńskiej s.c.	(...)	(...)
58.	FH-U „Klimaro” Jacek Barski	(...)	(...)
59.	Tadeusz Rawski, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
60.	Teresa Rawska, eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska	(...)	(...)
61.	H-U „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas	(...)	(...)
62.	„Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk	(...)	(...)
63.	FW „Kwidziński”	(...)	(...)
64.	„POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.	(...)	(...)
65.	Sylwester Kurcwald, „Piecze i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż- Montaż-Serwis”	(...)	(...)
66.	FW „Salonik u Marzeny” Marzena Grotha-Czerwińska	(...)	(...)
67.	PHU „Staner” Elżbieta Stanke	(...)	(...)
68.	PHU „Kominki” Aureliusz Michalec	(...)	(...)
69.	WP „Tytus” Zbigniew Tschuk	(...)	(...)
70.	„Kominki-Nowicka” Beata Nowicka	(...)	(...)
71.	PW „Kris” Krzysztof Adamiec	(...)	(...)
72.	„Duet” Zbigniew Marcinkowski	(...)	(...)
73.	„Rad-Kaf” Marek Radecki	(...)	(...)
74.	„Kominki-Juras” Jerzy Głębocki	(...)	(...)

38. Wysokość kary pieniężnej nakładanej na uczestników porozumienia nie może abstrahować od czasu jego trwania, bowiem, co do zasady, im okres ten jest dłuższy, tym większe korzyści mogą osiągać przedsiębiorcy biorący w nim udział i tym większe straty mogą ponosić nabywcy finalni produktów będących przedmiotem porozumienia; równocześnie, w wypadku, gdy skutki przedmiotowej praktyki (pomimo jej antykonkurencyjnego celu) mają charakter wyłącznie potencjalny lub są sporadyczne, o ograniczonym zakresie i niewielkiej szkodliwości, wpływ długotrwałości naruszenia zakazów ustawy o ochronie [...] winien być traktowany, z punktu widzenia obciążenia karą, jako neutralny.

Zdaniem Prezesa Urzędu, sytuacja, o której mowa wyżej, ma miejsce w okolicznościach faktycznych sprawy, bowiem, niezależnie od tego, że kwestionowane zapisy dotyczące ograniczenia swobody prowadzenia przez przedstawicieli handlowych Jotul Polska samodzielniej polityki cenowej (rabatowej) znajdowały się w obrocie gospodarczym przez nieco ponad 8 lat (pierwsze z objętych postępowaniem „Porozumień ...” zostało przez Jotul Polska podpisane w dniu 28 grudnia 2000r., natomiast ostatnie z nich przestało obowiązywać z dniem 1 marca 2009r.), jak i od tego, że w wypadku poszczególnych przedstawicieli handlowych okres ten był znacząco różny (por. w obu tych kwestiach punkt 10.4 decyzji), to wobec tego, iż w żadnym wypadku nie udokumentowano negatywnych skutków rynkowych stosowania kwestionowanych postanowień w postaci ograniczenia konkurencji, brak jest podstaw, by czynnik długotrwałości naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...] znalazł odzwierciedlenie, obciążające, w kwotach nakładanych kar.

39. Oprócz wpływu czynników, o których mowa wyżej, wysokość kar pieniężnych winna odzwierciedlać również oddziaływanie okoliczności obciążających i łagodzących, w tym takich, jak: rola przedsiębiorcy w zawarciu porozumienia i stopień zaangażowania w jego realizację, umyślność/nieumyślność działania, stosowanie narzędzi dyscyplinujących uczestników, przymuszających ich do wprowadzenia w życie bądź kontynuowania naruszenia, uprzednie naruszenie zakazu praktyk ograniczających konkurencję, samorzutne odżegnanie się od udziału w porozumieniu jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego bądź w jego trakcie, współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do jego szybkiego i sprawnego przeprowadzenia.

39.1. Kara dla Jotul Polska

Do okoliczności obciążających Jotul Polska organ antymonopolowy zalicza, w pierwszej kolejności to, iż przedsiębiorca ten był zarówno inicjatorem zawartego porozumienia, jak i to, iż odegrał w jego organizacji rolę wiodącą: sformułował treść „Porozumień ...”, w tym w szczególności postanowienia ograniczające konkurencję, i przedkładał je potencjalnym kontrahentom do podpisu (analiza ww. dokumentów wskazuje jednoznacznie, iż ich treść nie była przedmiotem negocjacji stron, lecz miała charakter wzorca umownego przedstawianego do akceptacji podmiotom zainteresowanym udziałem w „sieci dealerskiej”), wskutek czego to temu przedsiębiorcy należy przypisać, w głównej mierze, odpowiedzialność z tytułu wprowadzenia do obrotu gospodarczego kwestionowanych przez Prezesa Urzędu zapisów.

Za obciążającą Jotul Polska uznaje się również i tę okoliczność, iż w świetle ustaleń poczynionych w postępowaniu antymonopolowym działanie tego podmiotu w zakresie narzucania dystrybutorom obowiązku stosowania określonych cen i prowadzenia akcji promocyjnych wg wskazanych przez niego reguł nie może zostać uznane za nieumyślne, bowiem trudno przyjąć, by przedsiębiorca ten, funkcjonujący na rynku od wielu lat i, w związku z tym, dysponujący znacznym doświadczeniem w zakresie rygorów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie zdawał sobie sprawy z ograniczeń nakładanych na jego aktywność, w tym przedmiocie, przez obowiązujące przepisy prawa, w tym prawa ochrony konkurencji, a zasadności takiej oceny stopnia zawinienia Jotul Polska w żadnej mierze nie podważa jego argumentacja mająca dowodzić prokonsumenckiego charakteru spornych zapisów.

Z kolei, do okoliczności łagodzących Prezes Urzędu zalicza zarówno brak monitoringu realizacji „Porozumień ...”, jak i brak jakichkolwiek sankcji (umownych bądź pozaumownych) z tytułu prowadzenia przez przedstawicieli handlowych polityki cenowej innej niż wynikająca z kwestionowanych postanowień, zaprzestanie, z dniem 1 października 2007r., tj. jeszcze w trakcie postępowania wyjaśniającego, a przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, zawierania nowych umów w oparciu o wzorzec „Porozumienia ...” (z tym jednak, co istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, że działanie to nie było tożsame z wycofaniem z obrotu gospodarczego, z tą datą, „Porozumień ...” zawartych przed tą datą – od ostatniego z nich Jotul odstąpił, wypowiadając je,

dopiero z dniem 1 marca 2009r.), naruszenie przepisów ustawy o ochronie [...] po raz pierwszy, nadto, sprawną i efektywną współpracę z Prezesem Urzędu przejawiającą się m.in. w przedkładaniu dokumentów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (w tym analizy szeroko rozumianego „ryнку komin-karskiego”).

Mając na względzie wagę okoliczności obciążających i łagodzących stwierdza się, iż ich bilans upoważnia do sumarycznego podniesienia kwoty bazowej kary nakładanej na Jotul Polska o 25% (por. tablicę 4).

Tablica 4

L.P.	PRZEDSIĘBIORCA	(...)% PRZYCHODU	40%	25%
1.	Jotul Polska Spółka z o.o.	(...)	(...)	31.164*

* - wysokość kary zaokrąglono do pełnych złotych

39.2. Kary dla przedstawicieli handlowych

Pozostali uczestnicy porozumienia niebędący, w odróżnieniu od Jotul Polska, jego inicjatorami, odgrywali w nim rolę zasadniczo bierną, ograniczającą się do podpisania zaproponowanych im „Porozumień ...” umożliwiających dostęp do produktów oferowanych przez tego przedsiębiorcę i dalszy nimi obrót; tak ocena roli, jak i motywów, którymi kierowali się przedstawiciele handlowi przystępujący do porozumienia, pozwalają Prezesowi Urzędu uznać, pomimo zaniedbań i niedołożenia przez tych przedsiębiorców należytej staranności, jakiej należałoby oczekiwać od profesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego, zarówno przy podpisywaniu „Porozumień ...”, jak i w trakcie ich realizacji, iż w tym wypadku brak jest jednak przesłanek wskazujących jednoznacznie na umyślność ich działania (a zatem w stosunku do przedstawicieli handlowych można mówić, co najwyżej, o zawinieniu nieumyślnym).

Według wiedzy organu antymonopolowego, żaden z biernych uczestników porozumienia nie był wcześniej karany z tytułu naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...].

Za obojętne z punktu widzenia wpływu na wymiar kary uznaje się to, że wszystkie „Porozumienia ...” przestały obowiązywać jeszcze w trakcie postępowania antymonopolowego, bowiem w żadnym wypadku nie stało się tak z inicjatywy przedstawiciela handlowego, a jedynie i wyłącznie wskutek zastąpienia „Porozumienia ...” nową „Umową” bądź wypowiedzenia „Porozumienia ...” dokonanych przez Jotul Polska.

Miarkując wysokość kar pieniężnych nałożonych na pozostałych uczestników porozumienia, w kontekście ww. okoliczności obciążających i łagodzących, postanowiono obniżyć w stosunku do nich kwotę kary o dalsze 10% (por. tablicę 5).

Tablica 5

L.P.	PRZEDSIĘBIORCA	(...)% PRZYCHODU	40%	10%
6.	„Interior” Adam Kuczwański	(...)	(...)	4.239
8.	PPHU „Feuerkam-Supra” Bogdan Madziewicz	(...)	(...)	1.807
9.	„Aurora” Hubert Walczak	(...)	(...)	2.427
11.	„Uniwag-Spolmot” Spółka z o.o.	(...)	(...)	1.698
14.	„Firma Handlowo-Usługowa Branży Zduńskiej mistrz Janusz Soiński”	(...)	(...)	1.422
18.	„Uniflam” – Ewa Garycka	(...)	(...)	54.527
19.	„Rosner II” P. Rosner Spółka jawna	(...)	(...)	2.225
24.	Jolanta Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)	2.674
25.	Marek Kwiatek, MK PU-H Jolanta i Marek Kwiatek s.c.	(...)	(...)	2.674

28.	PP-H „Kokoszka-Lotz” Lidia Kokoszka	(...)	(...)	1.006
29.	Jan Autuchiewicz, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)	2.858
30.	Marcin Miksza, „Ekodomar” s.c. Ekologiczne Instalacje Grzewcze	(...)	(...)	2.858
34.	FH-U „Art-A” Grażyna Deręgowska	(...)	(...)	1.147
36.	„Ardor” Spółka z o.o.	(...)	(...)	1.061
41.	„Karat” Spółka jawna Halina Kosiak, Krystian Kałuża	(...)	(...)	1.731
42.	„Modom Podhale” Spółka z o.o.	(...)	(...)	58.499
44.	„Konserwacja Zabytków, Artystyczna Obróbka Kamienia” Dariusz Mikołajczyk	(...)	(...)	4.123
46.	„MAAD” PH-U Maria Wiśniewska	(...)	(...)	3.564
50.	„Salata” FH-U Anna Salata	(...)	(...)	1.719
54.	„Akant” Iwona Kulig	(...)	(...)	1.767
58.	FH-U „Klimaro” Jacek Barski	(...)	(...)	1.185
63.	FW „Kwidziński”	(...)	(...)	1.022
64.	„POL-PLUS Systemy Grzewcze” Spółka z o.o.	(...)	(...)	24.626
65.	Sylwester Kurcwald, „Piece i Wkłady Kominkowe. Sprzedaż-Montaż-Serwis”	(...)	(...)	1.307
66.	FW „Salonik u Marzeny” Marzena GrothaCzerwińska	(...)	(...)	1.141
69.	WP „Tytus” Zbigniew Tschuk	(...)	(...)	2.297

* - wysokość kar zaokrąglono do pełnych złotych

40. W ocenie Prezesa Urzędu kary pieniężne nałożone na Jotul Polska i przedstawicieli handlowych wymienionych w tabeli 5 są adekwatne zarówno do okoliczności związanych z uczestnictwem tych podmiotów w zakazanym prawem porozumieniu, jak i do stopnia zawinienia, a ich wysokości, w każdym wypadku niższe od kwoty maksymalnej dopuszczalnej z mocy art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], na tyle znaczące, iż powinny nie tylko skutecznie zapobiec ewentualnym naruszeniom przez nich prawa ochrony konkurencji w przyszłości, ale i spełnić w dostatecznym stopniu funkcję prewencji ogólnej zniechęcającej do podobnego zachowania także innych przedsiębiorców.
41. W stosunku do pozostałych uczestników porozumienia, tj.:
- Piotra Standziaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Pierre” w Węgrowie,
 - Bartosza Fordońskiego i Piotra Fordońskiego, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „Fordon” s.c. z siedzibą w Mińsku Mazowieckim,
 - Grzegorza Spychalskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Spychalski” w Goślinie Murowanej,
 - Dariusza Zaorskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Zaorski Dariusz w Gdańsku,
 - Jarosława Józefowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „VENTO Kominki, ogrzewanie Powietrzne, Wentylacja” w Kwidzynie,
 - Pawła Szczęsnowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Idea Kamart” w Poznaniu,
 - Wiesława Durleja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą WPPHU „Tech-Kom” w Świdnicy,
 - Krystyny Funke, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Apartamenty” Krystyna Funke w Koszalinie,
 - Kazimierza Buły, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Budownictwa Szkieletowego Buła Kazimierz” w Otrębusach,

- Anny Maciejak, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Sandra” Anna Maciejak w Kaliszu,
- Edwarda Życkiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Petra” Edward Życki w Goleniowie,
- Mieczysława Hrycaja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „Komibud” Mieczysław Hrycaj w Kobylance,
- Jarosława Czeczila, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Pracownia Rzeźby” w Burgrabicach,
- Mirosława Maciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ma-Ciąg” w Lublinie,
- Marka Krajewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Ekofarma” Marek Krajewski w Wolsztynie,
- Henryka Ciemnego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Centrum Usług Kamieniarskich” Henryk Ciemny w Głogowie,
- Leszka Gołębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Leszek Gołębski w Biłgoraju,
- Mirosława Andrzejewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą w Otwocku,
- Krzysztofa Nieciąga, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „Ekotherm” w Starym Jaworowie,
- Zbigniewa Guta, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „Agat” Zbigniew Gut w Stargardzie Szczecińskim,
- Żanety Puka, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo HandlowoUsługowe „Decor” Żaneta Puka w Słupsku,
- Arkadiusza Dynaburskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Adkom” Arkadiusz Dynaburski w Toruniu,
- Pawła Długosza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Galeria Art – Kominki” Paweł Długosz w Suchej Beskidzkiej,
- Mariusza Szkarłata, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kombud” Mariusz Szkarłat w Olkuszu,
- Roberta Olszewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Roben” w Łapanowie,
- Anny Pułka, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa Anna Pułka Andrychowie,
- Wacława Anuszkiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WAIS” Wacław Anuszkiewicz w Suwałkach,
- Zenona Stanisławskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Murarstwo” Zenon Stanisławski w Gdańsku,
- Elżbiety i Marka Zajązkowskich, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Elżbieta i Marek Zajązkowscy „Kominki i Systemy Ogrzewcze” w Gdyni,
- Barbary Korbacz-Gawęda, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „B&W” Barbara Korbacz-Gawęda w Warszawie,
- Jadwigi Brodowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma HandlowoUsługowa „Gana” Jadwiga Brodowska w Silnowie,
- Macieja Banaszczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ABC Kominki” w Kobylnicy,
- Marty Maciejak, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo „Julia” Marta Maciejak w Opatówku,

- Waldemara Lehmann i Magdaleny Lehmann, prowadzący wspólnie działalność gospodarczą jako „Kafel” Firma Handlowo-Uslugowa Branzy Zduńskiej s.c. z siedzibą w Luboniu,
- Tadeusza Rawskiego i Teresy Rawskiej, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako eBOR s.c. Tadeusz Rawski, Teresa Rawska z siedzibą w Zambrowie,
- Małgorzaty Kanas, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Handel-Uslugi „Salon Kominkowy” Małgorzata Kanas w Kołobrzegu,
- Jadwigi Krawczyk, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki Norweskie” Jadwiga, Marek Krawczyk w Szczycynie,
- Elżbiety Stanke, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU „Staner” w Chojnicach,
- Aureliusza Michalca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwa PHU „Kominki” w Dobczycach,
- Beaty Nowickiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Nowicka” w Częstochowie,
- Krzysztofa Adamca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Kris” Krzysztof Adamiec w Pszowie,
- Zbigniewa Marcinkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Duet” Marcinkowski Zbigniew w Koninie,
- Marka Radeckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Rad-Kaf” Marek Radecki w Sulikowie,
- Jerzego Głębockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kominki-Juras” Jerzy Głębocki w Szczecinie,

organ antymonopolowy od nałożenia kary pieniężnej odstąpił.

Najpierw dlatego, że działanie takie znajduje uzasadnienie w fakultatywności karania wynikającej z treści art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...].

Następnie dlatego, że o celowości nałożenia kary pieniężnej decyduje spodziewany efekt represyjny i prewencyjny tego środka, a te, w wypadku ww. przedstawicieli handlowych Jotul Polska byłyby, zważywszy na stosunkowo niskie przychody osiągnięte przez nich z działalności gospodarczej w roku 2009 lub, wręcz, ich brak (a w konsekwencji – niewielkie kwoty kar tym przychodom odpowiadające), co najmniej wątpliwe.

Ponadto z tej przyczyny, że nałożenie na ww. przedstawicieli handlowych kar w innej, wyższej wysokości niżby to wynikało z kalkulacji przeprowadzonej na podstawie procedury wiążącej je z uzyskanymi w roku 2009 przychodami, zbliżonej kwotowo do kar nakładanych na przedsiębiorców wymienionych w sentencji decyzji, pozostawałoby jednak w pewnej dysproporcji w stosunku do stopnia naruszenia przez nich zakazów wynikających z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie [...], wskutek czego kary te byłyby, mimo, iż kwotowo podobne, to w istocie jednak względnie wyższe.

W końcu także i z tego powodu, że, w przekonaniu Prezesa Urzędu, już sam fakt wszczęcia i przeprowadzenia postępowania antymonopolowego wobec tych przedsiębiorców winien ewentualnym naruszeniom przez nich przepisów prawa konkurencji w przyszłości zapobiec.

W związku z powyższym orzeka się, jak w punkcie III sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie [...], karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji na konto Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie [...], w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Roman Jarząbek
Dyrektor
Delegatury UOKiK w Gdańsku

OTRZYMUJĄ:

1. Pan
[...]
2. Przedstawiciele handlowi (wg listy wysyłkowej)